

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 24, П'ЯТНИЦЯ, 12 ЧЕРВНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 24, FRIDAY, JUNE 12, 2015

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Перший рік президентства Петра Порошенка

Петро Часто

25 травня виповнився рік від обрання Петра Порошенка Президентом України. Розуміючи, як важливо для наших читачів чути з дорогого краю щось добре, підбадьорливе, почнемо цей огляд з позитиву. Тим більше, що він – недвозначний і незаперечний.

Головним досягненням Президента більшість політичних експертів вважає зовнішню політику.

Оцінка з уст політолога Вадима Карасьова: „У плюсах – підписання економічної частини Асоціації України з Європейським Союзом і угоди про Зону вільної торгівлі, а також широке коло міжнародної солідарності з Україною у зв'язку з конфліктом на Донбасі. Захід нас підтримував санкціями проти Росії. Плюсом став і початок демонополізації енергоринок. Є спроби реформ, зокрема економічних. І п'яте: ми все ж вистояли в конфлікті на Донбасі, реформується армія і сектор безпеки, проект „Новоросія“ зазнав поразки, згідно з пляном Порошенка, підписані Мінські домовленості“.

З цим висновком погоджується Олександр Палій: „За рік була серйозно мобілізована підтримка України Європою. Як переговорник Порошенко на закордонних партнерів справляє враження компетентної людини“. О. Палій вбачає позитивний момент у тому, що влада все більше прислухається до суспільства, воно все більше впливає на кадрову політику. Також, на думку експерта, Президент повернувся лицем до армії: „Він відродив повагу до Збройних сил України, зробив їх важливою частиною держави, це тепер дуже актуальне“.

Андрій Золотарьов вважає за доцільне уточнити: „Це лише умовне досягнення – що в Україні з'явилася подоба армії, хоч її забезпечення донині лежить більше на плечах суспільства, ніж держави“.

На жаль, є й мінуси. Найнижче політологи оцінюють кадрову політику П. Порошенка – саме те, що він оточує себе людьми зі свого ж бізнесу а також призначає на відповідальні пости осіб з попередньої влади.

Слово знову О. Палієві: „Старі кадри повертаються без жодних пояснень. Зв'язки з суспільством хоч і поліпшилися в порівнянні з попередніми роками, вони все ж ослабі. Нема розуміння, що з людьми треба розмовляти. Президент любить призначати тих, з ким працював раніше. Але те, що добре для бізнесу, не завжди добре для керування державою. Це ж не дві-три людини, а десятки тисяч, і тут Порошенкові явно бракує знайомих. Йому потрібна кадрова інтуїція, щоб вибрати людей, котрі вміють ефективно працювати“.

„Кадрові помилки справді мали місце“, – стверджує й В. Карасьов і покликується на те,

(Закінчення на стор. 17)

Викрили російську фабрику брехні

Левко Хмельковський

Корепондент незалежної російської „Нової газети“ Людмила Савчук 1 червня оприлюднила висліди свого розслідування фабрики брехні у Санкт-Петербурзі, яка формально має назву Агентства інтернет-досліджень, а юридично – Товариства з обмеженою відповідальністю „Главсеть“. Два місяці тому вона викрила подібну фабрику брехні також у Москві.

Л. Савчук влаштувалася на працю в агенції і працювала два місяці до викриття. Вона розповіла:

„2 січня я вийшла на працю й відразу ж почала збирати інформацію, копіювати документи, спостерігати за тим, що діється. Мене шокував розмах цієї праці і повна безкарність. В агентстві працює близько 400 осіб. В будинку на вулиці Савушкина – чотири поверхи, багато кабінетів. Мене призначили в соціальну мережу „Живий журнал“. Працює переважно молодь. Мій вік (Людмилі 34 роки) – виняток.

У відділ щодня надходять технічні завдання. Там прописано, що має бути, у якому вигляді, кого хвалити, кого лаяти, до якого висновку схилити читачів. Вікна постійно зачинені, відеорекамери для постійного стеження, щоб ми нікому не телефонували... Я написала про агентство у газеті.

11 березня прийшла на роботу. Відразу збавнула: доведеться втікати. Була велика метушня. Усі говорили: „Надзвичайна подія! Хтось розповів про нас!“ Приставили наглядча. Через дві години вияснили, звідки був вплив інформації. Мене повели в кабінет. Там було усе керівництво. Усі страшно лаялись, обурювалися: „Як же так? Молода мати, двоє дітей, тобі що – грошей не треба?“

Я вибігла, схопила торбу, деякі речі залиши-

ла – не мала часу збиратися... Потім обдзвонила усіх знайомих журналістів і розповіла, що сталося. Колеги мені допомогли.

Навантаження – 100 коментарів на день. Одним треба лаяти Америку: там люди хамуваті і жадібні, фільми бездуховні, а от російський кінематограф – навпаки! Інші зайняті дискредитацією правозахисника Дмитра Бикова, журналу „Форбс“ та інших засобів масової інформації.

Агентство займає усі 2,500 квадратних метрів сірої будівлі. Працюють у чотири зміни по 180 осіб у кожній. Зміни очолюють Тетяна Казакбаєва, Ольга Лебединцева, Анастасія Сауть, Анна Баскакова. Блогери критикують Україну, російську опозицію, хвалять Володимира Путіна і Міністра оборони Сергія Шойгу.

Засновник і генеральний директор – Михайло Бистров, 1958 року народження, відставний полковник міліції.

Ось приклади технічних завдань лише одного дня.

1. Основна ідея: убивство опозиціонера Немцова не було вигідне владі, за цим прихована провокація. Далі йдуть тези, на які слід посылатися в інтернеті.

2. Основна ідея: формуємо негативне ставлення до представників опозиції, які намагаються заробити політичні точки на смерті Немцова.

3. Основна ідея: формуємо думку, що українські діячі можуть бути причетні до смерті російського опозиціонера.

4. Основна ідея: критикуємо Західних політиків за втручання у внутрішні справи Росії: убивство Немцова намагаються використати як привід для тиску на Росію“.

Газета навела ряд прикладів виступів найманців агентства у інтернеті з цих технічних завдань.

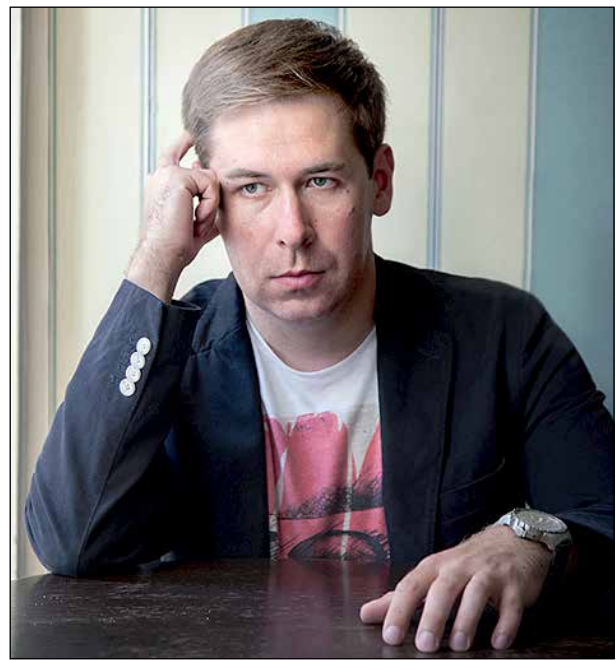
Адвокат розповів про стан справи Савченко

Левко Хмельковський

Ілля Новиков, адвокат Надії Савченко, 4 червня відповів на запитання Олени Масюк з незалежної „Нової газети“ в Росії. Журналістка поцікавилася, чи адвокат говорить з Н. Савченко українською мовою. Він пояснив, що його мама – українка, тож йому теж захотілося розмовляти українською мовою.

Особливо це потрібно, коли при розмові з його підзахисною присутній наглядча з спецслужби. Так було при перебуванні Н. Савченко в лікарні, тому що в слідчому ізоляторі скрізь є прослуховування розмов і не можна обійтися без контролю.

„Коли ми говоримо українською мовою, то бачимо, що він дещо розуміє, але не усе, то це його дратує, а нас розважає. Виходить як в анекдоті про москалів, які намагаються говорити українською мовою. Після урядування Азарова з'явився термін щодо мови – „азарівка“. Вони вважають, що можна замість „о“ вимовляти „і“, і тоді буде по-українськи. Коли гово-

Адвокат Надії Савченко Ілля Новиков. (Фото: „Нова газета“)

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ МЗС відвідали послы

КИЇВ. – 4 червня на доручення Президента України Петра Порошенка у Міністерстві закордонних справ (МЗС) України відбулась зустріч акредитованих в Україні послів країн „Великої сімки“, держав-членів Євросоюзу та Організації безпеки та співробітництва у Європі з участю керівництва МЗС. Керівник української сторони Спільного центру з контролю та координації питань припинення вогню та стабілізації лінії розмежування сторін генерал-майор Андрій Таран детально поінформував дипломатів про розвиток подій, пов'язаних зі спробою масованого наступу підтримуваних Росією терористичних збройних формувань в районі Мар'їнки та Красногорівки Донецької області, а також відповів на запитання послів. (МЗС)

■ Підірвали катер прикордонників

МАРІОПОЛЬ. – Прикордонний катер загону морської охорони 7 червня підірвався на вибуховому пристрої під час виходу катера в море біля Азовського судноремонтного заводу у Приморському районі Маріуполя. На борту судна перебували семеро людей, у результаті підризу поранені шестеро з них. Один із поранених помер у лікарні. Пошуки командира катера берегової охорони досі ведуться. Пошуково-рятувальну операцію у морі ведуть три катери прикордонників та катери рятувальних служб. Подібний випадок стався біля селища Виноградного, де вибуховий пристрій хвилі викинули на узбережжя. Один з рибалок взявся його розбирати і це скінчилося трагічно. Обидва вибухові пристрої припливли з підконтрольної терористам території. (Bi-Bi-Ci)

■ Загинуло 1,723 вояків

КИЇВ. – 7 червня помічник міністра оборони України Юрій Бірюков заявив, що від початку війни на сході України загинуло 1,723 вояків, з них 1,368 – з Збройних Сил України. Фактично полеглих було більше, але закон не дозволяє оголошити вояка загиблим, доки немає звіту та свідцтва про смерть. Є ще певна кількість бійців, що значаться зниклими безвісти, а також невпізнані тіла. (Bi-Bi-Ci)

■ Суд арештував майно Фірташа

КИЇВ. – 5 червня суд наклав арешт на 46 об'єктів нерухомості групи компаній Дмитра Фірташа „Ostchem“. Крім того, було направлено 110 клопотань проти компанії. Про це повідомив Міністер внутрішніх справ України Арсен Аваков. „У рамках забезпечення інтересів держави, 30 квітня було вже арештовано майже 500 млн. кубів природного газу, що знаходиться в сховищах „Укртрансгазу“ і належить підприємствам групи „Ostchem“, – заявив міністер. (Радіо „Свобода“)

■ Марш за рівність не відбувся

КИЇВ. – 6 червня представники сексуальних меншин (ЛГБТ) спробували провести на набережній Дніпра у районі Оболонь марш за рівність, однак їхнім намірам завадили радикально налаштовані молоді люди. Попри присутність великої кількості силових підрозділів, учасників акції закидали димовими шашками та шумовими гранатами. (Bi-Bi-Ci)

■ Саакашвілі звільнив хабарника

ОДЕСА. – Новий голова обласної адміністрації Михайло Саакашвілі 1 червня звільнив з посади військового комісара області Юрія Піскуна, який був затриманий в своєму автомобілі в момент отримання хабара за сприяння ухиленню від мобілізації двох молодих осіб. Оперативники Служби безпеки України вилучили у нього 1,700 дол., коли їх передавав йому посередник, якого теж затримали. За рішенням суду він перебуває під вартою з можливістю внести заклад у розмірі 10 млн. грн. На прес-конференції, яка відбулася 6 червня, військовий прокурор регіону Максим Якубовський повідомив, що його відомство влаштує масову перевірку „ухилянтів“. Порушникам закону загрожує грошова кара або позбавлення волі строком до п'яти років. (Сергій Горицьвіт)

Борис Немцов. „Путін. Війна“

(Продовження скорочених розділів книги Бориса Немцова „Путін. Війна“ в перекладі з російської мови. Початок в ч. 22-23)

Розділ 3. Як забирали Крим

4 березня 2014 року Володимир Путін, відповідаючи під час зустрічі з журналістами на запитання кореспондента агентства „Bloomberg“, ким були люди у військовій уніформі, схожій на російську, які бльокували українські військові частини в Криму, сказав: „Це були місцеві сили самооборони“. І пояснив, звідки у них може бути російська військова уніформа: „Ви погляньте на постсовєтський простір. Там повно уніформи, яка схожа... Зайдіть в магазин ось у нас, і ви купите там будь-яку уніформу“.

Проте, через півтора місяця, 17 квітня 2014 року, під час „прямой лінії з народом“, сам В. Путін дещо прочинив двері „магазину“, з якого вийшли одягнені і озброєні як „спецназ“, „зелені чоловічки“: „Я й не приховував (хоча досі саме приховував – прим.), що наше завдання полягало у тім, щоб забезпечити умови для вільного волевиявлення кримчан... Тому за спиною сил самооборони Криму, звісно, стали наші військові“.

Про те, хто „стояв за спиною волевиявлення кримчан“, згодом розповіли в інтерв'ю сайту „Медуза“ самі російські військовики.

Олег Терюшин (23 роки, сержант 31-ої окремої Ульяновської гвардійської десантно-штурмової бригади, яку у повному складі вирядили до Криму):

„На кримському півострові ми виявилися одними з перших, 24 лютого [2014 року]. За два дні до цього нас підняли по тривозі в казармі. Зформували в батальйонно-тактичні групи і відправили літаками в Анапу. З Анапи на „Камазах“ нас перекинули в Новоросійськ, звідки на великому десантному кораблі ми відпливли в Севастопіль. [...] Як тільки ми зішли з корабля на землю, нам наказали зняти всю державну символіку і знаки розрізнення військ. Усім нам роздали зелені балаклави, темні окуляри, наколінники і налокітники. [...] В Севастополі ми були лише кілька днів. Наша бригада переїхала в селище Перевальне, біля якого ми розбили наметовий табір. В ньому проживали переважно ульяновські десантники – близько 2,000 осіб“.

Олексій Каруна (20 років, в 2013-2014 роках служив в авіації Чорноморської фльоти, нагороджений медалею „За повернення Криму“):

„Про плани щодо приєднання Криму я вперше почув на початку лютого [2014 року]. У той час на територію Криму почали активно заходити наші військові. Вони створювали укріплення і організовували патрулі, щоб, не дай Бог, тут не сталося Майдану. Перед референдумом нас попередили, що буде оголошена тривога і треба бути готовими. Але усе обійшлося спокійно, тому що на такий маленький клаптик землі з Росії пригнали таку кількість військ! Одна чорноморська фльота – 15 тис. Ще 20 тис. вояків на суші. Плюс ще спецслужби, які були в місті. Будь-який опір закидали б шапками“.

Офіційним, хоч і побічним підтвердженням того, що в Криму була сплянована військова спецоперація, стало встановлення весною 2014 року (спершу таємне) медалі „За повернення Криму“. Перші такі нагороди були вручені уже 24 березня 2014 року. Їх з рук Міністра оборони РФ Сергія Шойгу отримали російські морські піхотинці, офіцери з командування Чорноморської фльоти, а також військові Центрального і Південного воєнних округів. (...)

Державна брехня про анексію Криму утримувалася в такому стані близько року. Завіса різ-

ко почала підніматися з січня 2015 року – в міру наближення торжеств, пов'язаних з „добровільним поверненням Криму до складу Росії“. Про те, наскільки воно було добровільним, розповів 22 січня на інтернет-каналі „Нейромир-ТВ“ колишній міністер оборони самопроголошеної Донецької народної республіки Ігор Гіркин, який прибув до Криму 21 лютого 2014 року: „Я не побачив жодної підтримки органів державної влади в Симферополі, де я перебував. Депутатів [Верховної Ради Автономної Республіки Крим] збирали ополченці, що уже там говорили. Щоб загнати їх до залі, щоб вони прийняли рішення про референдум щодо входу Криму до Росії“.

Відмітимо, що описані Гіркиним (Стрелковим) події відбувалися 27 лютого – відразу після того, як в ніч з 26 на 27 лютого російський спецназ узяв під контроль ряд стратегічних об'єктів в Криму, включно з будинком парламенту, де під дулами автоматів, без преси і відеотрансляції засідання, депутати ніби проголосували за проведення референдуму.

Першим високопосадовцем Росії, який публічно відкрив деталі російської операції в Криму, став екс-командувач Чорноморської фльоти адмірал Ігор Касатонов. Він розповів 13 березня 2015 року в інтерв'ю агенції „Новості“: „Чорноморська фльота підготувала пляцдарм, офіцери знали, що твориться довкола, де розташовані українські частини, сценарії подій проробляли на мапах. Були доставлені „ввічливі люди“ і з 27 на 28 лютого узята Верховна Рада Криму“.

Практично відразу після заяви адмірала Касатонова появилось відверте визнання В. Путіна. В інтерв'ю для документального фільму „Крим. Путь на Родину“, показ якого відбувся на державному телеканалі „Росія 1“, Президент РФ прямо признався, що особисто керував діями російських військ в Криму. А також розповів, коли і за яких обставин він віддав наказ про початок анексії. Ось три ключові цитати В. Путіна:

„Це була ніч з 22 на 23 лютого, закінчили [нараду] близько 7 год. ранку, і я всіх відпустив, а перед тим як всі розійшлися, я всім моїм колегам, а їх було четверо, сказав, що ми змушені почати роботу з повернення Криму до Росії“.

„Наша перевага, знаєте, в чому полягала? В тому, що я займався цим особисто. Коли це роблять перші особи держави, виконавцям легше працювати“.

„Щоб бльокувати і роззброїти 20 тис. чоловік, добре озброєних, потрібен певний добір особового складу. Тому я дав доручення і вказівки Міністерству оборони під виглядом посилення охорони наших воєнних об'єктів в Криму перекинути туди спецпідрозділи Головного розвідуправління і сили морської піхоти, десантників“.

Цими публічними заявами В. Путін фактично розписався в анексії Криму і позначив свою персональну відповідальність у цій події.

Важливо зазначити, що, проводячи воєнізовану спецоперацію в Криму і приєднавши півострів до Росії, провід Росії пішов на умисне порушення трьох раніше підписаних міжнародних угод: „Будапештського меморандуму“ від 5 грудня 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Російською Федерацією і Україною, підписаного в Києві 31 травня 1997 року, Договору між Російською Федерацією і Україною про російсько-український кордон, підписаного в Києві 28 січня 2003 року, за яким Крим був і залишається невід'ємною частиною України.

КУК засудив напад Росії

ОТАВА. – 3 червня Конгрес Українців Канади (КУК) рішуче засудив напад російсько-терористичних військ на позиції Збройних Сил України поблизу Мар'їнки, Донецька область.

Продовжуючи відверте нехтування Мінських домовленостей про припинення вогню, кремлівські терористи так званої „Донецької Народної республіки“ розпочали масовий артилерійський обстріл й штурм позицій Збройних Сил України, які успішно відбили напад, заявив КУК.

КУК закликає Канаду, США та країни НАТО невідкладно надати Україні оборонну зброю,

в тому числі протитанкову, та обладнання для захисту територіальної цілісності та життя мирного населення України; значно збільшити галузеві економічні санкції проти російських фінансових, оборонних і енергетичних секторів, в тому числі забльокувати доступ Росії до платіжної банківської системи SWIFT; визнати так звані Донецьку та Луганську народні республіки терористичними організаціями та визнати Російську Федерацію державою, яка підтримує тероризм.

КУК

Світлій пам'яті людини-ідеаліста

Петро Часто

4 червня в Парижі помер, на 78-му році життя, один з найяскравіших українських візирів мужности і стійкості у протистоянні з советським тоталітаризмом, математик, письменник і публіцист Леонід Плющ. Наші старші віком читачі, котрі в ті досить далекі вже роки з боєм серця стежили за дисидентським рухом в СРСР, за трагічною долею провісників нового українського національного відродження, пам'ятають ім'я цього неохитного в честі і правді „шістдесятника“, оскільки його прихід у боротьбу з режимом мав свої особливості і, отже, свою особливу ціну.

Л. Плющ відторгнув комуністичну облуду, стоячи не збоку, а в ній самій, куди його привела наївна, але вкрай щира віра в комуністичні ідеали. І тільки глибоке релігійне виховання в родині, тільки завчасно визріла внутрішня культура і рідкісна шляхетність духу врешті дозволили йому побачити страшну невідповідність між звабливою советською ідеологією і злочинною практикою однопартійної системи, за якою ховалася стара антилюдяна і антинаціональна імперська сутність.

Л. Плющ народився 26 квітня 1938 року в Киргизстані. Батько його, Іван Плющ, загинув на війні. Згодом юнак з родинною переїхав в Україну. Закінчив фізико-математичний факультет Київського Університету ім. Тараса Шевченка.

Політичне пробудження молодого математика-кібернетика і початки його правозахисної діяльності припали на „хрущовську відлигу“, коли на поверхню суспільної свідомості в СРСР вибилися перші відомості про криваві сталінські репресії. Восени 1964 року, після реваншу сталіністів і відставки Микити Хрущова, Л. Плющ написав листа до Центрального Комітету Комуністичної Партії з вимогою повної демократизації советської системи. Оскільки ж нові керівники в Москві, замість змінювати імперські порядки, стали вдаватися до звичних методів контролю над умами і до переслідування „вільнодумців“, Л. Плюща, перспективного вченого київського Інституту кібернетики, все глибше захоплювала правозахисна діяльність. Відповідно – все частіше опинявся в полі зору кафебістів та їхньої агентури.

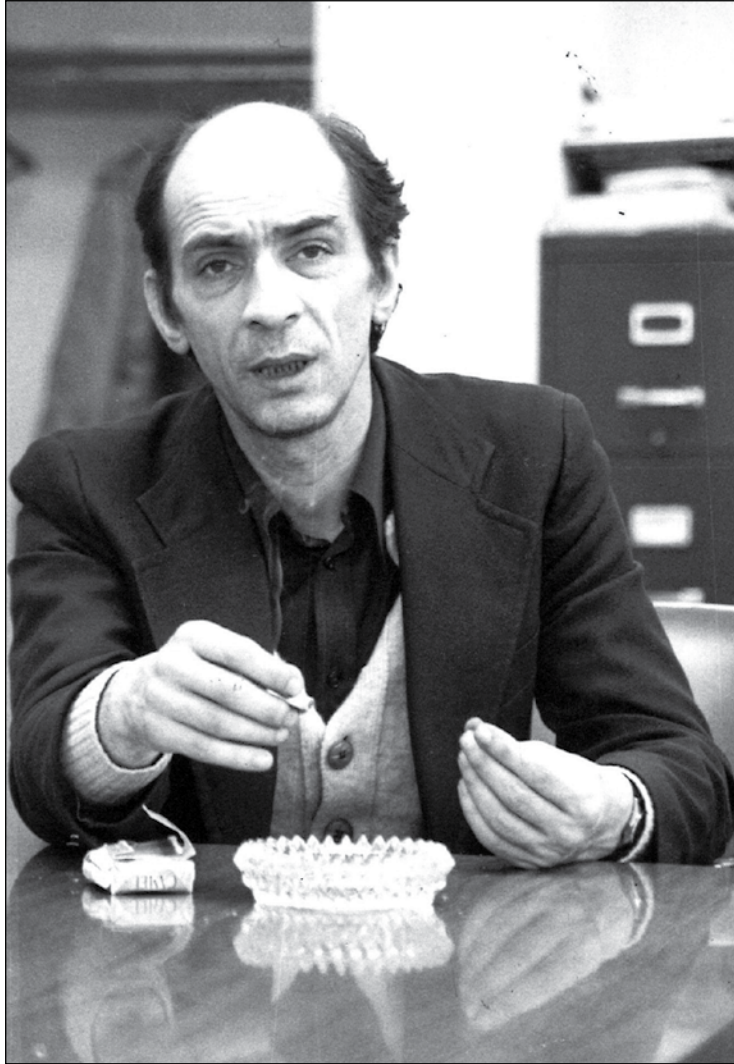
У 1968 році, за розголошення подробиць про несправедливий суд над Олександром Гінзбургом і Юрієм Галансковим, Л. Плюща звільнили з праці з так званим „вовчим квитком“ – тобто залишили без засобів до існування. Але вже ніщо не могло втримати його від боротьби з кричущою несправедливістю. Л. Плющ став членом Ініціативної групи правозахисників в СРСР і сполучною ланочкою між українськими та російськими дисидентами, одним з „самвидавних“ авторів викривальних антисовєтських публікацій.

Тим часом кремлівський режим, не маючи наміру відступати і намагаючись в зародковій задушити протестний рух, обрав одну з найбрутальніших методів ізолювання окремих дисидентів від суспільного загалу. У 1972 році це випало й на долю Л. Плюща: його кинули в спеціальну психіатричну лікарню у Дніпропетровську. Тортури „лікування“ тривали до 1976 року.

Відтак, під невідступним тиском світової демократичної громадськості, московські партійні бонзи, які тоді вдавали готовність до „політики міжнародної відпущеності“, змушені були звільнити Л. Плюща з „психушки“ і без його на те згоди вивести за кордон, до Франції.

Парижський відтинок життя українського математика, письменника, літературознавця, публіциста Л. Плюща був ущерб'ю сповнений і правозахисною діяльністю, і творчою працею. Від 1977 року він представляв за кордоном Українську Гельсінкську Групу.

Водночас досліджував ті теми з історії української літератури і загалом культури, котрі вимагали непересічного філософського проникнення. До праць Л. Плюща, котрі з повним правом мож-

Леонід Плющ, 1980 рік. (Фото: Ігор Дябога)

на назвати відкриттями, належать його монографії про Тараса Шевченка і Миколу Хвильового, автобіографічна книга „На карнавалі історії“, перекладена на багато мов і видана у багатьох країнах, документальний відеофільм „З Малоросії в Україну“.

Щоб зрозуміти, яке світовідчуття, яке сумління привело Л. Плюща до боротьби за людські права, варто прочитати бодай ті рядки з його автобіографії, де він захоплюється живим сумлінням інших людей, зокрема совістістю індуського мислителя і святого XIX ст. Рамакришні: „...Якось Рамакришна побачив, як батогом б'ють людину по голій спині. Від батогів на тілі нещасного з'являлися криваві смуги. І такі ж смуги у ту мить з'являлися на спині Рамакришні... Що це таке? Це оголена, нічим не захищена совість людини. Така совість не дозволяє обмежитися собою, особистим життям чи сховатися за якоюсь хитромудрою ідеологією, яка не дає бачити страждання ближнього...“.

На щастя, Л. Плющ мав і ближчий приклад людського сумління і мудрості – свою бабусю. Він пише про неї: „Бабуся моя була глибоко віруючою людиною. Віруючими стали і ми з сестрою. Я пам'ятаю, з яким трепетом прочитав у шість літ дитячу книжечку про Ісуса Христа...“.

З душевним трепетом читаються книги, котрі написав і залишив для нас Л. Плющ. А всі, хто знав його особисто, дякують долі за це. Зокрема ті самовіддані українці, що йдуть услід незабутньому дисидентові в боротьбі за правду і справедливість. Довідавшись про смерть Л. Плюща, молодий український політик й один з організаторів „Революції на граніті“ Олесь Доній написав на своїй сторінці у „Фейсбуці“: „Леонід Плющ – одна з легенд українського дисидентського руху, один з перших в'язнів „психушок“. Це був найважчий вид катувань дисидентів в СРСР. Мені пощастило знати Леоніда Плюща особисто. На початку 90-их років він мене зустрічав у Парижі. Плющ справив враження ідеалістичної людини, певною мірою відірваної від зовнішнього світу. Він був філософом. Філософом і борцем водночас. Дивне поєднання, але українські дисиденти і були „диваками“, тому ми їх і поважаємо – за їхню здатність виокремлювати себе з світу, який вони не сприймали. За здатність підніматися до ідеалів. Хай земля Вам буде пухом, пане Леоніде...“.

Так, здатність підніматися до ідеалів – це був Леонід Плющ. І ця здатність – над смертю, над часом.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Обстріляли спостерігачів ОБСЕ

ЩАСТЯ, Луганська область. – 7 червня терористи обстріляли спостерігачів місії Організації безпеки та співробітництва у Європі та Спільного центру з контролю та координації питань припинення вогню та стабілізації лінії розмежування сторін. Спостерігачі потрапили під обстріл з 82-міліметрових мінометів неподалік від мосту через річку Сіверський Донець, де проводили заміри воронки від попередніх обстрілів. Обстріл вівся від села Весела Гора, яке перебуває під контролею „ЛНР“. Жертв немає, автомобілі не пошкоджені. („Українська правда“)

■ Вийдуть в місто патрулі

КИЇВ. – Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков повідомив, що нова патрульна поліція в Києві розпочне працю з 4 липня. Окрім піших і автомобільних патрулів, буде кінний патруль для паркових зон і річковий. Міністер пообіцяв представити керівника Київського поліцейського патруля, 50 керівників патрульних рот і шефа департаменту патрульної поліції. Найближчим часом почнеться створення поліцейського патруля в Луцьку, Харкові, Одесі і Львові. („Укрінформ“)

■ Україна та Японія підписали угоду

КИЇВ. – Україна та Японія 6 червня підписали угоду про цільовий кредит на суму 108 млрд. ієн (18.3 млрд. грн.) на реконструкцію Бортницької станції аерації поблизу Києва. Документ був підписаний у присутності Президента України Петра Порошенка та Прем'єр-міністра Японії Сіндзо Абе, який перебуває в Україні з першою візитою в історії двосторонніх взаємин між державами. Бортницька станція аерації – єдині очисні споруди стічних вод Києва і довколишніх міст і селищ Київської області. (УНІАН)

■ Визначено правила відвідання Криму

КИЇВ. – 8 червня Кабінет Міністрів України затвердив порядок в'їзду громадян України й чужинців до тимчасово окупованої Автономної Республіки Крим і виїзду з неї. В'їзд на територію Криму здійснюється через контрольні пункти. При цьому чужинці зобов'язані пред'являти паспорт або спеціальні дозволи, видані Державною міграційною службою. Громадяни України можуть пред'являти будь-який документ, який підтверджує громадянство. Автомобільне сполучення дозволено через контрольні пункти Каланчак, Чаплинка, Чонгар, а залізничне – через Херсон, Мелітополь, Вадим, Новоолексівку. (УНІАН)

■ Припинено співробітництво з Росією

КИЇВ. – 20 травня Кабінет міністрів України припинив дію угоди про військово-технічне співробітництво з Росією від 26 травня 1993 року. Верховна Рада 21 травня розірвала п'ять угод про військово-технічне співробітництво між двома державами, зокрема про транзит по території України російських військових формувань, які тимчасово перебувають на території Молдови, співробітництво у сфері військової розвідки і взаємну охорону секретної інформації. Росія не може завершити будівництво ряду бойових кораблів через припинення постачання газових турбін. (УНІАН)

■ Ліквідовано постачання зброї

ВІННИЦЯ. – 8 червня Служба безпеки України ліквідувала парамілітарну структуру, що діяла під виглядом „народної самооборони“ і намагалася постачати з району проведення антитерористичної операції вогнепальної зброї, боєприпасів, вибухівки. Більшість її членів раніше притягувалися до кримінальної відповідальності за насильницькі злочини, дехто мав досвід бойових дій. 5 червня у Козятині та кількох селах оперативники провели одночасні обшуки у приватних будинках, гаражних та складських приміщеннях. Вилучено вогнепальну зброю, гранати, понад 1,500 набоїв різного калібру, саморобні глушники, холодну зброю та близько двох кілограмів наркотиків. („День“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Аварія китайського корабля

ПЕКИН. – Понад 430 осіб загинуло, коли подорожувальний китайський корабель перевернувся 1 червня на ріці Янґце; ще розшукується 11 осіб. Шість днів пізніше, 7 червня, вшановано пам'ять жертв цієї катастрофи кількахвилинною мовчанкою та трубінням корабельних гудків. („Асосіейтед Прес“)

■ Жертви землетрусу в Малайзії

КУАЛА ЛУМПУР. – Рятувальники на найвищому шпилі Малайзії 7 червня знайшли трупи 13 альпіністів, котрі загинули двома днями раніше в наслідок землетрусу потужністю 5.9 балів. Розшукується ще шість осіб. Трагедія сталася на острові Борнео на горі Кінабалу, яка має 13,435 стіп висоти. („Асосіейтед Прес“)

■ Несподіванка на турецьких виборах

ІСТАНБУЛ. – Після 13 років перебування при владі Партія справедливості й розвитку (АКП) несподівано втратила контроль уряду на парламентських виборах 7 червня. Правляча партія, очолювана Прем'єром Агметом Давутоглу, яка досі домінувала в турецькій політиці, здобула менше 41 відс. голосів і втратила свою більшість в Національній Асамблеї, хоч залишається найбільшою партією країни. Вона тепер матиме 258 місць з 550 в парламенті. Несподівано добре вийшла курдська Народна демократична партія, яка здобула 12 відс. голосів, таким чином долаючи високий 10 відс. бар'єр, щоби увійти в парламент. Це був дошкульний удар для Президента Реджепа Ердогана та його плянам перевести національний референдум для перетворення Туреччини з парламентської республіки на президентську. („Вашінгтон Пост“)

■ Вшановано загиблих журналістів

ВАШІНґТОН. – Музей засобів масової інформації (Newseum) 8 червня вшанував пам'ять 14 журналістів, котрі були вбиті в 2014 році під час виконання своїх обов'язків. Їхні імена було додано на пропам'ятну стіну музею в американській столиці. Серед них є 33-літній Вячеслав Веремій з газети „Весті“, який був застрілений коли зупинився, щоб сфотографувати озброєних замаскованих осіб в Києві. (Радіо „Свобода“)

■ Адміністрація США підтримує мусульман

ВАШІНґТОН. – Президент Барак Обама та його адміністрація продовжують таємно підтримувати Мусульманське Братство (МБ). Стратегічний документ Білого Дому вважає, що ця бойовнича ісламська організація є поміркованою альтернативою до більш екстремістичних ісламських груп, таких як ал-Каїда чи Ісламська Держава (ІСІС). Ця засекречена директива вийшла у 2011 році і дає нарис підтримки американського уряду політичним реформам на Середньому Сході та в північній Африці. Представник Ради Національної Безпеки у Білому Домі відмовився 3 червня від коментарів в цій справі. Критики Б. Обами кажуть, що МБ має такі самі екстремістичні цілі, але приховує їх. У Єгипті теперішній уряд застановляється чи винести вирок кари смерті колишньому Президентові Мохамедові Морсі, котрого підтримувало МБ і який був усунений військовим переворотом літом 2013 року. („Вашінгтон Таймс“)

■ Джеб Буш критикує Росію

БЕРЛІН. – Колишній губернатор Фльориди і правдоподібний кандидат на президента Джеб Буш виступив 9 червня з промовою в столиці Німеччини. Він перестеріг Росію, що якщо він став би президентом, то США більш активно діяли б проти агресії В. Путіна, особливо в Україні та східній Європі. Дж. Буш також скритикував зменшення видатків на військову оборону США. Він заявив, що В. Путін „мусить наперед знати якими будуть наслідки його дій“. „Росія мусить шанувати суверенітет всіх своїх сусідів. А хто може сумніватися, що Росія робитиме все, що їй захочеться, якщо не буде відповіді на її агресію?“ Дж. Буш є сином і братом колишніх президентів. Він має офіційно проголосити свою кандидатуру 15 червня. („Асосіейтед Прес“)

ПОГЛЯД ЗІ СТОРОНИ

Донбас з воза – Києву легше

Олександр Мотиль

Агресивний антиукраїнський сепаратизм на Донбасі, збройно і пропагандистськи підтримуваний путінською Москвою, спонукує багатьох українців думати, що без Донбасу Україна швидше залікувала б рани цієї неоголошеної, але вкрай руйнівної війни, і вийшла б на шлях стабільного проєвропейського розвитку. До відомих особистостей, котрі міркують саме так, належить і американський політолог, публіцист, письменник, професор Ратгерського університету Олександр Мотиль. Нижче вміщуємо, за львівським культурологічним журналом „І“, статтю О. Мотіля на цю складну дискусійну тему.

Окупований росіянами анклав Донбасу стоїть на межі економічного та соціального колапсу. Ця важлива обставина висвітлює російсько-українську війну в іншому світлі. Звичайно війни ведуться за територію яко виграв: її отримує той, хто виграв, а втрачає той, хто програв.

У нашому ж випадку імплізія Донбасу фактично означає, що той, хто контролює анклав, є в програвші. А оскільки людиною, що володіє анклавом – і виглядає, володітиме ним в осяжному майбутньому – є Володимир Путін, то він і програв. Це знають і Росія, і Україна.

За даними Організації Об'єднаних Націй, з 5 млн. осіб, які раніше населяли цей анклав, від березня минулого року виїхали майже 2 млн. Оскільки більшість тих біженців – це освічені і фахова середня класа, що навряд чи колись повернуться в зону воєнних дій, анклав потерпів непоправну втрату свого інтелектуального та людського капіталу.

З 3 млн. що залишилися, приблизно 2 млн. – це діти й пенсіонери; залишається 1 млн. населення працездатного віку – щоб утримувати ці 2 млн., обслуговувати знищену економіку і воювати. За даними Національного банку України, внутрішній валовий продукт на Донбасі колапсує, промислове виробництво скоротилося за минулий рік більш як на третину, а будівництво – більш як у півтора рази. Велика частина мостів та залізничних колій далі залишаються зруйнованими. Лише третина мешканців отримують стабільну заробітну платню. Чимала частина території потерпає від дефіциту газу, води та електроенергії. І наприкінці 2014 року Київ перестав платити мешканцям анклаву пенсії. Не дивно, що обвал Донбасу в 2015 році прискорився.

Хоч потік біженців, як виглядає, змалів – здатні виїхати вже виїхали, – все ж економічний спад і втеча людей, доки триватиме війна, не припинятиметься. З часом населення анклаву буде складатися з пенсіонерів, що ледве виживають зі своїх городів, безпритульних дітей, що тяжко виживають на вулиці, спрацьованих жінок, що непосильно трудяться, та десперованих чоловіків, що вибирають: або алкоголізм, або матеріальна компенсація за участь – і смерть – у війні на боці сепаратистів.

Чим довше триватиме війна, тим більше Донбас ставатиме неспроможний підтримувати себе і свою боєздатність, а сепаратисти – неспроможні створити функціонуючу політичну одиницю. І найгірше для В. Путіна, що єдиним джерелом економічного виживання анклаву є Росія – країна, яка найбільше зробила, щоб його зруйнувати. В. Путін волів би, щоб Київ взяв на себе коштовні зобов'язання годувати регіон і видатки на його відновлення (інфраструктурні збитки уряд оцінює у 35 млрд. грн.). Та Україна нізащо цього не робитиме, поки анклав контролюють сепаратисти, які наполегливо стверджують, що ніколи не відмовляться від своїх прагнень до незалежності.

Враховуючи економічний спад і нестачу боєздатних чоловіків, не дивно, що сепаратистські війська так сильно числять на добровольців і регулярні війська з Росії. Немає жодної можливості оцінити, скільки фізично підготованих чоловіків працездатного віку Донбасу ще підтримують В. Путіна і його ставленців, але є певні свідчення того, що в деяких з них вже виникають думки про можливість мету знелюдення їхнього регіону і спустошення його економіки.

Вони мали б відчувати, наскільки високими – і в абсолютному, і у відносному вираженні – є їхні втрати. Якщо – а є серйозні підстави так вважати – сепаратистські втрати перевищують втрати Збройних Сил України (близько 3,000: 1,750 підтверджених смертей і, за оцінками, 1,250 як зниклих безвісти, тобто найпевніше теж загиблих), то якась частина сепаратистів мала б задуматися над питанням про здатність анклаву продовжити боротьбу.

Проблеми від розрахунку на підтримку російських добровольців і штатних військовиків очевидні. Вони висвітлюють брехню сепаратистських заяв про громадянську війну проти „фашистської хунти“ у Києві. Вони дорогі – а проплачувати їх мусить Кремль. Вони нічого не роблять, щоб підняти місцеву економіку. І вони породжують ризик відчуження місцевого населення, яке, мабуть, відчувало певну солідарність зі своїми власними „парнями“, але навряд чи буде ідентифікуватися з російськими авантюристами з Томська.

Отже, статус-кво є нестабільним і для сепаратистів, і для їхнього патрона, В. Путіна. Чим довше вони тримаються за територію, яку Київ не може звільнити, тим вищою є економічна ціна і ризики окупації. Однак, Росія не має жодного легкого виходу з цього тупика. Відновлення боїв уб'є більше українців і зашкодить українським плянам реформ, але за наявності самозваної незалежності Донецької і Луганської „народних республік“ ніяк не вирішує проблеми Кремля в анклаві. Адже розширення розміру анклаву тільки нарощуватиме проблеми В. Путіна, бо це розширення неминуче означатиме розширення території руйнувань і збільшення кількості біженців. Якщо Росія могла б завдати вирішальної поразки Україні, вона могла б змусити її забрати Донбас назад на умовах Росії. Але це вимагало б масштабної війни, що, очевидно, посилить санкції Заходу, змусить адміністрацію Барака Обами дати летальну зброю Україні, зіткнеться з рішучим опором українців і закінчиться втягненням Росії у криваву довготривалу війну.

Логічне вирішення цієї дилеми може полягати в оголошенні перемоги над „фашистською хунтою“ в Києві, виведенні російських збройних сил і наві'язуванні анклаву Україні, яка, наполягаючи на тому, що Донбас український, не матиме вибору, крім як пробувати опанувати безлад. Але щоб це сталося, В. Путін мусів би відмовитися від усієї тої ідеологічної гри на публіку, в якій він вправляється останні кілька років. Крім ризиків для легітимності й влади, такий пацифізм нелегко б дався кремлівському псевдомачо.

Натомість статус-кво є найкращим варіантом для Києва. Україна дістає вигоди з емоційних апеляцій-запевнень, що ніколи не лишить Донбас, водночас нічого фактично не роблячи для його звільнення. Час грає на Україну, бо якраз втрата території означає перемогу в цій „гібридній“ війні. Все, що треба Україні робити, – тримати сепаратистів загнаними в кут. Раніше чи пізніше в раціонального чи напівраціонального В. Путіна зникне бажання починати Третю світову війну за шматок скапцанілої землі, тож він буде змушений визнати статус „замороженого конфлікту“ або проковтнути ще один Крим й анексувати цю територію. Так чи так Росія застрягне з безперспективним регіоном, що гальмуватиме її економіку на багато прийдешніх десятиліть.

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

ТОЧКА ЗОРУ

Що не зроблено у сфері оборони

Валентин Бадрак

Не можна недооцінювати те, що на політичному та дипломатичному рівні Петро Порошенко за перший рік свого президентства зробив досить багато. А в цій „гібридній“ війні близько 80 відс. агресивних дій Росія провела невійськовими методами. І те, що сьогодні в Україні існує хоч і погане, але перемир'я, – це, в тому числі, безумовна заслуга Президента та його команди, яка працює на політико-дипломатичному фронті. Серед безумовних позитивів – активізація діяльності „посиленої” (причому безпрецедентно) Ради національної безпеки і оборони та досить результативна праця Служби безпеки як контррозвідувального органу.

Разом з цим, у сфері будівництва армії та створення з неї потужного інституту стримування є досить багато недоопрацювань. Як Верховний головнокомандувач, П. Порошенко зосередився виключно на політико-дипломатичному напрямку, а от військовий важіль досі дуже слабенький. Будівництво армії відбувається заповільно, і перспективи стрімкого зростання можливостей Збройних Сил України покищо немає.

По-перше, лише майже через рік після президентських виборів було затверджено Стратегію національної безпеки – це дуже пізно. Досі ми не маємо Воєнної доктрини. Військові фахівці визнають, що цей факт суттєво гальмує розвиток оборонних спроможностей, створює умови для подвійних стандартів у секторі безпеки (оскільки навіть через рік війни ворог чітко не проголошений ворогом). Ці документи могли б з'явитися ще у серпні-вересні минулого року. Саме на підставі них мали б створюватися програми з реформування Збройних Сил України та інших формувань, а також інші важливі керівні документи, серед яких – Програма розвитку озброєнь та військової техніки.

Отже, реформування військового сектору (на чому наполягають Західні партнери) здійснюється в ручному, спорадичному режимі –

без адекватної нормативно-правової бази. Тому увесь процес відбувається на основі однобокого суб'єктивного бачення. Через це Україна будує армію старого, радянського типу, але, на відміну від радянської громіздкої армії, у нас не формуються стратегічні компоненти зі стратегічним озброєнням, яке б могло бути зброєю стримування. Тобто, було обрано найгірший шлях будівництва армії.

Чому в Стратегії національної безпеки не позначено курс на професійну армію, покищо не зрозуміло. Боюсь, цього може не бути і у новій Воєнній доктрині. Люди з військовим досвідом, які демобілізуються після року служби та участі в антитерористичній операції, могли б залучатися як ядро нового професійного війська. Звичайно, за рік-два професійну армію створити неможливо, але, у разі обрання відповідного курсу, до кінця цього року Україна могла б створити професійне ядро з 5,000–7,000 військовослужбовців як найпотужнішу силу стримування.

З озброєнням сил оборони країни ситуація така ж сама. „Укроборонпром“ охоплює не більше як 30 відс. можливостей української оборонної промисловості, що може задовольнити потреби армії на 40 відс. – за найоптимістичнішими прогнозами. Упродовж року Президент як Верховний головнокомандувач не попідкувався, щоб оборонна промисловість мала керівника – єдиного координатора, при цьому – у виконавчій владі. Перенесення управління обороною в Раду національної безпеки і оборони (РНБО) є помилковим, бо це може призвести до ручного управління нею, і тоді ніхто не буде відповідати за координацію дій (серед іншого, такий факт буде яскравим свідченням суперництва між керівником держави та керівником уряду за владу, що в умовах війни є занадто ризикованим для самої держави).

Навіть за умови створення вертикалі військово-технічного співробітництва (ВТС) в

(Закінчення на стор. 18)

Війна, де всі проти нас

Олександр Солонько

На жаль, влада в Україні засвідчила нездатність провадити якісні зміни в державі та здійснювати реформи без тиску Західних кредиторів, так само, як вперто не хотіла зміцнювати обороноздатність країни без тиску з боку Східного агресора.

Такий стан речей не може позитивно впливати на авторитет країни, говорити про те, що вона є повноцінним суб'єктом міжнародної політики та надійним партнером для будь-кого.

Те, що процес реформ в Україні якщо не стоїть, то рухається дуже повільно і лише на деяких ділянках „фронту”, цілком очевидно для Європейського Союзу та інших кредиторів України, які не хочуть кидати ресурси у бездонну яму української корупції.

І з ними складно не погодитися. Українська влада втратила величезний вагон дорожнього часу, в умовах, коли озброєний до зубів сусід, який у військово-стратегічному значенні затиснув країну майже з усіх сторін, поставив під сумнів саме існування України як держави.

При цьому, військовий, економічний та інформаційний наступи, які з різною інтенсивністю тривають абсолютно безперервно в поєднанні з отрутою, яку запускають зсередини, щоденно поглиблює корозію в суспільстві та у гнилій державній машині.

Одним з ключів до перемоги Росії над Україною є деморалізація суспільства та придушення волі до боротьби. Улюблений спосіб Москви в цьому плані – дискредитація самого сенсу боротьби, насадження комплексу штучності та меншовартості народу та державно-територіального утворення, в якому він проживає.

На жаль, тут Кремлеві активно підіграють місцеві еліти. Одні їх представники – свідомо, інші – ні.

Крім відсутності реформ та характерної для

українських еліт роздробленості, деморалізуючу роллю в умовах війни та економічної бурхливості грає низка інших чинників.

Серед них можна виділити хибний вектор мотивації, який насаджується через підконтрольний фінансовим структурам та державі інформаційний простір.

Замість закликів до консолідації та напруження зусиль заради перемоги і повернення до мирного життя, насаджується байдужість, а цілком необхідне та логічне відчуття небезпеки намагаються приспати або через розважальний зміст або через постійне замирення.

При цьому, українців не просто схиляють до пацифізму, їх змушують відмовитися оборонитися перед обличчям реальної загрози, яка вже забрала тисячі життів.

Проблема зневіри та деморалізації поглиблюється практиками, які використовувалися майже протягом всіх років незалежності, а зараз це робиться особливо цинічно та безцеремонно.

Мова йде про ініціативи, які несуть в собі, наче б то, правильні, прогресивні, оздоровлюючі смисли, покликані змінити суспільство і країну на краще, а насправді запроваджуються в збоченому вигляді.

Вони не міняють систему. Максимум, що міняється – це фасад, оболонка, яка слугує лише засобом для того, щоб черговий раз приховати гниль хворої системи.

В даному випадку мова йде про імітацію реформ.

Все це породжує недовіру, особливо до еліт, суть яких так і не змінилася. Все, на що вони спромоглися – це пристосування до нових умов та маневрування, іноді, в намаганнях зберегти старі порядки, котрі слугують для них гарантією продовження політичного життя і примноження матеріального багатства.

(Закінчення на стор. 13)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Папа Франциск про „видіння” Мадонни

ВАТИКАН. – Папа Франциск натякнув про свою думку щодо нібито появ Пречистої Діви в Межигір'ї, в південній Боснії. Під час своєї ранньої проповіді 9 червня Папа відкинув звідомлення про регулярні об'явлення Божої Матері як звичайне „шукування новизни” для вірних. Три дні раніше Вселенський Архієрей відвідав Сараєво по дорозі додому. Спори про появи в Межигір'ї ведуться з 1981 року, коли шість юнаків казали, що вони регулярно бачать там видіння Мадонни. У відміну від появ у Фатимі в Португалії чи у Лурді в Франції, Ватикан обережно не називає ці об'явлення автентичними. Ані Рим, ані місцева єпархія не дозволяють уважати Межигір'я святиною, а Ватикан не дає дозволу організувати офіційні паломництва там. У 2010 році, тодішній Папа Бенедикт XVI створив міжнародну комісію для вивчення феномену Межигір'я. Представник Ватикану підкреслив, що Апостольський Престіл ще не сказав остаточного слова в цій справі. („*Asociété d'Étude de la Presse*”)

■ США збільшують свої війська в Іраку

ВАШІНГТОН. – Президент Барак Обама та його адміністрація планують встановити нову військову базу в Анбарі, найбільшій провінції Іраку. США також вишлють кількості додаткових військових інструкторів та радників для підтримки іракського війська у боротьбі з ісламськими екстремістами. Це є перша поважна зміна американської стратегії відколи повстанці минулого місяця захопили столицю провінції, Рамаді. США мають тепер 3,100 інструкторів та радників в Іраку, але багато критиків кажуть, що це замало щоби змінити стан бойових дій. Б. Обама далі не дозволитиме американським воякам воювати в Іраку чи навіть бути близько передових ліній. Це потвердив 9 червня генерал Мартин Демпсей, шеф Штабу Збройних Сил США. („*Ройтерс*”)

■ Донька Бориса Нємцова залишила Росію

МОСКВА. – Найстарша донька вбитого критика Кремля Б. Нємцова залишила Росію. 31-літня Жанна Нємцова гостро скритикувала атмосферу ненависти розбурхану урядовою пропагандою 9 червня у ліберальному щоденнику „Ведомості”. Адвокат Ж. Нємцової заявив, що вона виїхала з Росії в Європу і не планує повернутися. Він додав, що їй було небезпечно залишатися в країні. Того самого дня російський уряд відкрив кримінальну справу проти Іллі Пономарьова, єдиного члена парламенту, який голосував проти московської анексії Криму. („*Французька Агенція Новин*”)

■ Вибух коло єгипетської святині

ЛЮКСОР. – Невідома особа чи особи згинули під час вибуху 10 червня лише за кілька кроків від старинного єгипетського храму Карнак в Люксорі в південному Єгипті. Кожного року 9 млн. туристів відвідують це місто. Не було жертв серед туристів, але коротко після вибуху поліція вбила в перестрілці двох запідозрюваних ісламських екстремістів; чотири особи, включно з двома поліцейськими, було поранено. 3 червня невідомі озброєні мотоциклісти обстріляли піраміди Гіза на передмісті Каїру, вбивши двох поліцейських. („*Asociété d'Étude de la Presse*”)

■ Сенатори знову хочуть збільшити допомогу

ВАШІНГТОН. – Впливовий американський сенатор-демократ Ричард Дурбін закликав до збільшення рівня допомоги Україні з огляду на „безпрецедентну агресію з боку Росії в регіоні”. 9 червня члени Сенатського Українського Кокусу зустрілися з Прем'єр-міністром України Арсенієм Яценюком. Сенатори підтвердили намір і надалі тиснути на адміністрацію Барака Обами з метою розширення підтримки України, в тому числі, у вигляді оборонної смертоносної зброї. Сенатор зазначив, що під час зустрічі А. Яценюк дав ясно зрозуміти, що збільшення військової допомоги, постачання оборонного озброєння та економічна підтримка з боку США „допоможуть Україні в боротьбі за її свободу та суверенітет”. („*Голос Америки*”)

Подарувати часточку серця

Війна на сході України забирає з життя усе нових людей. Ще більше зазнають поранень. Їх лікують у багатьох шпиталях, але у особливо важких випадках медикам бракує ліків, обладнання, а буває, що й досвіду. Співчуваючи Україні і її нерівній боротьбі, Західні країни все активніше надають медичну допомогу українським військовослужбовцям, які постраждали в ході проведення антитерористичної операції на сході України.

„Зокрема, вже 11 країн-членів НАТО та Ізраїль повідомили про готовність прийняти українських учасників війни для лікування та реабілітації“, – заявив заступник міністра оборони Петро Мехед. Вивчається можливість лікування поранених у Чехії, Угорщині, Естонії, Словаччині, Великобританії, Франції, Литві та інших країнах. 40 українських військових тепер проходять лікування та реабілітацію за кордоном, а від початку антитерористичної операції таке лікування та реабілітацію мали 108 українських військовослужбовців. Звісно, ці дані постійно змінюються, тому що одні повертаються додому, а інші прибувають на їхнє місце.

75 військовослужбовців і добровольців прооперовані у Західній Європі через київський благодійний фонд – Міжнародну асоціацію підтримки України. В Україну приїхали лікарі з Канади, Німеччини та Австрії, щоб допомагати пораненим. Під час першої медичної місії 6-16 листопада 2014 року допомогу отримали 60 пацієнтів, половина яких була оперована. Під час другої місії 10-16 травня канадські хірурги прооперували в Україні 29 пацієнтів. Для проведення цієї місії заснована у вересні в Канаді фундація „Разом з Україною“, яку підтримував Прем'єр-міністр Стівен Гарпер, зібрала лише у Торонто понад 200 тис. дол., які пожертвували понад 1,200 осіб. (Дальші пожертви можна подати через інтернет-сторінку фундації: <http://www.cufoundation.ca>).

„Свобода“ вже розповідала про опіку, якою оточили поранених в Америці та інших країнах. Коли до Вашингтону привезли важкопораненого полковника Ігоря Гордійчука, з'ясувалося, що у США живуть його земляки з села Залізничі, котрі негайно налагодили постійне провідування пораненого. „Голос Америки“ розповів про турботу, якими оточили у столиці США поранених Романа Дзівінського зі Львова і Максима Ільченка з Донбасу. Сашка Нечипорука з Луцька лікують у Польщі, а він сподівається на операцію в США, яка дозволить зберегти йому коліно.

Кожен з потерпілих від російських агресорів живе надією на одужання. Зміцненню такої надії і успіхові лікування сприяє увага земляків, закордонних українців, котрі з власного досвіду знають, як важко знайти спокій і душевну рівновагу на чужині. Тож не забувайте вчорашніх воїнів, які постраждали в боях за незалежність України, відвідуйте їх в місцях лікування, запрошуйте до себе, полегшуйте зв'язок з рідними в Україні. Важлива кожна грошова жертва для України, але не менш важливе милосердя до тих її синів, які назавжди втратили здоров'я в ім'я високої національної ідеї.

ІСТОРІЯ

Микола Івасюк – жертва з Биківні

Ярослав Стех

Вже встановлені прізвища 14,191 жертви з числа розстріляних у Києві службами НКВД у 1937-1941 роках і похованих у Биківні біля Києва. 20 березня 1937 року Київська міська рада виділила чотири гектари Биківнянського лісу „для спецпотреб НКВД“. Усю відведену територію огородили високим парканом, обнесли колючим дротом, до неї влаштували дорогу та збудували будиночок для охорони.

Таємницю Биківнянської трагедії було розкрито після німецької окупації Києва, коли німці провели розкопки в присутності представників преси і в результаті уприлюднили звірства НКВД. 1995 року загальними зусиллями влади і громадськості було встановлено пам'ятник „Репресованому політв'язню“. 22 травня 2001 року створено Державний історико-меморіальний заповідник „Биківнянські могили“, а 17 травня 2006 року указом Президента України Віктора Ющенка заповідником надано статус національного.

Серед похованих у Биківні – визначний художник Микола Івасюк, автор понад 500 унікальних картин, зокрема „В'їзд Богдана Хмельницького у Київ“.

Народився М. Івасюк 16 квітня 1865 року в містечку Заставна на Чернігівщині. Вчився у Чернівцях, де у місцевій православній вищій реальній школі викладав малярство видатний буковинський художник, майстер портрета Юстин Пігуляк. Саме цей вчитель прищепив талановитому юнакові любов до історичного художнього жанру, допоміг йому дістатися до Віденської академії образотворчого мистецтва. Звідси він у 1890-1896 роках перейшов на навчання до Баварської академії образотворчого мистецтва у Мюнхені, брав участь у виставках мистецьких творів у Львові, Чернівцях. Його найпершим біографом був відомий критик і публіцист Осип Маковей, який писав: „У нас, насправді, треба мати не лише талант, а й багато відваги, щоб піти дорогою, яку вибрав собі Микола Івасюк“.

У Мюнхені М. Івасюк познайомився з польським живописцем Юзефом Брандтом, між ними нав'язалися щирі взаємини. Про

ці взаємини М. Івасюк згадував у листі до Олександра Барвінського. За посередництвом Ю. Брандта, М. Івасюк познайомився з відомим художником Іллею Репіним, автором картини „Запорожці пишуть листа до турецького султана“. І. Репін дуже схвально сприйняв тематику картин М. Івасюка і дав їм високу оцінку. Під впливом І. Репіна М. Івасюк вирішив поїхати до Києва, щоб там виконати архітектурні рисунки, так потрібні для його тематичних картин.

М. Івасюк душею і серцем любив Україну, перебуваючи за її межами постійно тужив за рідним краєм. Він цікавився розвитком українського шкільництва, працював „Просвіти“, допомагав віденському товариству емігрантів „Січ“, а в рік смерті свого земляка-поета Юрія Федьковича намалював для товариства його портрет. Перебуваючи у Відні, М. Івасюк малював переважно портрети на замовлення. До найкращих належать портрети Івана Франка, Ольги Кобилянської, Тараса Шевченка.

До 1917 року маляр жив і працював у Чернівцях, Відні, Львові, Празі, Києві, навіть у Ростові-на-Дону, де був росіянами інтернований.

1919 року уряд Директорії Української Народної Республіки доручив М. Івасюкові створити ескізи для поштових марок так званого „віденського випуску“. У Києві він працював на кафедрі мистецтвознавства Всеукраїнської академії наук, а від 1927 року – в бюрі преси Всеукраїнського фотокіноуправління (ВУФКУ). У цей період М. Івасюк створив низку малюнків для журналу „Кіно“, а також виконував художні плякати для фільмів.

У 1937 році органи НКВД його заарештували і 25 листопада 1937 року розстріляли у більшовицькій катівні. Посмертно 1980 року місцевість був реабілітований за відсутністю складу злочину.

Під час війни роботи М. Івасюка були вивезені за кордон, а деякі попали до приватних рук. Лише обдарована, духовно багата людина могла малювати і творити такі картини, які торкаються найпотаємніших струн нашої душі і з мистецьким відлунням діють на наші глибокі почуття й розбуджують красу.

Ціни на передплату нашої газети:

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Пророцтво в поезії

Професор-емерит Ратгєрського Університету Тарас Гунчак надіслав до „Свободи“ вміщений нижче вірш Дмитра Павличка, який був надрукований у газеті „Літературна Україна“ 9 березня 1991 року, але не втратив актуальності.

Коли надійдуть танки й бетеери,
І вдарить по знаменах кулемет, –
Ті вмиють, а ті сховаються в печери.
Та на Майдані лишиється поет.
Він буде сам під кулями стояти
Без наляку й жалю, як Прометей,
І кров стече... Рабів народить мати,
Та він оберне знову їх в людей.
Він знов оберне в Дух скорботне тління,
Знов нагадає хто ми, звідкіля.
І знов на площах закричить каміння,
І вбивці рушать знов з-під стін Кремля.
Знов буде бій! Будуть підступні чвари,
Знов честь укрита буде наяву,
І знову нас клястимуть яничари,
Навколишки вітаючи Москву.
І знов розтануть людських душ мерзлоти,
І знов імперію ошкірять сказ,
І буде так продовжуватись доти,
Допоки правда не прийде до нас.
В століттях буде так! І жодна зміна
Не станеться в перебігу епох,
Допоки не воскресне Україна,
Бо він так хоче – наш безсмертний Бог.

Вшануємо пам'ять о. Михайла Вербицького

Рішенням 37-ої сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО, яка відбулася у листопаді 2013 року в Парижі, 200-річчя з дня народження композитора о. Михайла Вербицького затверджено у календарі пам'ятних дат, які у 2015 році відзначаються у світі. Відзначенню цієї події присвячений, підписаний 12 січня цього року Указ Президента України. Верховна Рада України 14 січня, в свою чергу, прийняла постанову про відзначення 200-річчя з дня народження о. М. Вербицького.

Львівське суспільно-культурне товариство „Надсяння“ виступило з ініціативою спорудити за добродієнні пожертви у Львові пам'ятник о. М. Вербицькому. Виконавчий комітет Львівської міської ради вирішив встановити пам'ятник о. М. Вербицькому на розі вулиць М. Вербицького і Генерала Тараса Чупринки. На наше Товариство покладено функції замовника на проектування, виготовлення та встановлення пам'ятника.

Жюрі Всеукраїнського відкритого конкурсу на найкращу ідею пам'ятника, на який було подано 21 проект, визнало переможцем проект відомих львівських скульпторів Андрія і Володимира Сухорських, авторів львівських пам'ятників Тарасові Шевченкові, Юрієві Зміборцеві, Соломії Крушельницькій у Тернополі.

Збір добродієнних пожертв на

Лого Товариства „Надсяння“.

спорудження пам'ятника у Львові о. М. Вербицькому триває. Всі дії, пов'язані зі спорудженням пам'ятника, координує громадський комітет, співголовами якого є відомі львів'яни Ігор Калинець і Тетяна Крушельницька.

Закликаємо усіх небайдужих долучитися до спорудження у Львові пам'ятника о. Михайлові Вербицькому. Товариство „Надсяння“, будучи офіційним замовником, відкрило окремий валютний рахунок, на який можна переказувати пожертви. Наша адреса: Товариство „Надсяння“, площа Ринок, 17, Львів 79008 Ukraine. Електронна пошта: nadsiannia@gmail.com.

Володимир Середа,
голова товариства „Надсяння“,
Львів

Дякую за спомин про Оксану Бринь

Дякую „Свободі“ за те, що допомогли мені подати спомин про Оксану Бринь – яскраву активістку, патріотку, мисткиню-співачку і вчительку в Університеті Мінеаполісу. В пам'ять О. Бринь посилаю 100 дол. у пресовий фонд „Свободи“.

Скоро з'явиться в „Компютерпринт“ моя 50-та (остання?) книжка „Червона ружа“, то пришлю її з надією, що прочитаєте і оціните.

Ганна Черинь,
Порт-Шарлот, Флориди

Я знав Андрія Дуду („Громенка“)

Я знав добре Михайла Дуду („Громенка“). Це був український військовий діяч, поручник УПА, командир „Залізної сотні“ („Ударники-2“). Я прийшов до Західної Німеччини у 1948 році, а „Громенко“ прийшов також до Німеччини в 1947 році з частинами своєї сотні. Він був один із старшин УПА, які зустрічали мою групу в українській оселі „Гангофер Зідлунг“ у Регенсбурзі.

Ми заприятелювали, бо він бажав мені, тоді 16-літньому упістові, допомагати. Я став його секретним доручником записок, які передавав студентці гімназії, в якій він закохався. Я в часи дій УПА мав закінчених лише півтора року загальної школи, то „Громенко“ подбав фінансово, щоб дати мені приватних учителів майже з всіх предметів, і щоб я став учнем в таборівій українській гімназії. Мені все було загадкою, чому він, як старшина УПА, відчував приємність зі мною зустрічатись. Мої спроби почути його думку про це закінчувались його мов-

чанкою.

В 1949 році наш переселенчий табір ліквідували і я перейшов до табору в Мітенвальді. З „Громенком“ не попрощався і взагалі не міг його ніде зустріти. Рік пізніше я довідався, що американці скинули його з парашутом десь в карпатських горах і там на нього вже чекало КГБ.

У таборах втікачами з комуністичних країн цікавились пильно агенти КГБ. Я лише був місяць в Регенсбурзі, як до мене на вулиці підійшов чоловік і почав розпитувати російською мовою. У авті інший мене фотографував. Заступник адміністрації оселі закликав мене до свого бюро і сказав, що я, як нелегальний втікач, мусів би піти з табору. Він далі говорив, що його УПА дуже цікавила і він хотів би він мене почути, хто з провідників підпілля залишився ще в Україні.

Роман Мац,
Бетлегем, Пенсильванія

Варто знати про ОУН і УПА

Письменник Анатолій Сазанський з Миргороду на Полтавщині написав вірш „Нема ні смерти, ні жури“, який вислав до проф. Петра Потічного, активного діяча української діаспори в Канаді, дослідника історії визвольних змагань. Проф. П. Потічний свою відповідь А. Сазанському надіслав також до „Свободи“, оскільки у ній дано важливі історичні роз'яснення.

Шановний пане Сазанський!

З великою приємністю прочитав Вашого вірша. Він огріває серце. Маю однаке одну заввагу. А саме, чомусь коли згадується УПА, то завжди виступають червоно-чорні прапори. Як колишній вояк УПА хочу Вам сказати, що прапор, який гордо несла УПА, був блакитно-жовтий. Червоно-чорний прапор – це був прапор ОУН(б). Цей прапор був прийнятий після розколу ОУН. Тому дивно бачити портрет полковника Євгена Коновальця на тлі червоно-чорного прапору. За його життя прапор ОУН (згідно з геральдикою) був жовто-бла-

китний.

Також багато людей, які займаються темою української революційно-визвольної боротьби часу Другої світової війни і після неї, роблять невірне сполучення ОУН-УПА. Невірне, тому бо жоден документ українського підпілля такого сполучення не робить. Там завжди написано ОУН і УПА. Ці дві організації дуже тісно співпрацювали, але це були дві окремі організації.

Ще раз дякую за вірша і бажаю Вам міцного здоров'я та даліших успіхів.

Петро Потічний,
Гамільтон, Онтаріо

Зростає активність правозахисників

Активісти Криворізького міського об'єднання Всеукраїнського товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка та міського правозахисного товариства під керівництвом народного депутата України першого скликання Миколи Коробка останнім часом перейшли до більш активних дій у справі з контролю в місті мовно-інформаційного простору України. У висліді Криворізька регіональна державна телерадіокомпанія „Криворіжжя“ внесла зміни у свою редакційну політику. Зокрема, раніше вона зазначала: „Журналісти телерадіооб'єднання виключають у своїй роботі ідеї ксенофобії і націоналізму“. Тепер адміністрація змінила термін „націоналізм“ на „нацизм“.

Просвітяни про це писали неодноразово у своїй газеті, але тоді адміністрація „Криворіжжя“ на такі публікації жодним чином не реагувала. І лише після того, як було зроблено заяву від редакції газети на адресу певних структур, потрібні зміни до тексту редакційної політики були внесені.

Криворізькі просвітяни уже вісім років поспіль беруть участь в популяризації на Криворіжжі найкращих фільмів Міжнародного фестивалю про права людини в Україні. Цю справу в місті та околицях успішно розвивають М. Коробко та його заступник Олександр Чижи́ков, а інформації про діяльність активістів подає редактор „Криворіжжя“ Олена Маковій у радіовипусках.

Представниця правозахисного товариства Світлана Дякова увійшла до складу громадської ради при районній державній адміністрації, а заступник голови товариства полковник Петро Лисенко, який одночасно керує місцевим осередком Спільки офіцерів України, впроваджує низку змін, аби діяльність криворізьких правозахисників і просвітян була помітнішою в інтернет-просторі.

Сергій Зінченко,
редактор газети
„Промінь Просвіти“,
Кривий Ріг

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Австралійський ансамбль „Легенда“ їде до Америки

Марічка Галабурда-Чигрин

МЕЛЬБУРН, Австралія. – У квітні й травні цього року в містах Австралії, де живуть українці, відбулися виступи танцювального ансамблю „Легенда“ з Мельбурну (мистецький керівник і засновник ансамблю Заслужений діяч мистецтв України Меланія Моравська-Дехніч).

Було показано оригінальний фолклорний балет „Казка“, сценарій якого написав Симон Когут (сам музикант, диригент ансамблю й редактор англомовної частини газети „Церква й життя“) за мотивами казки Івана Франка „Лис Микита“, твору Михайла Коцюбинського „Тіні забутих предків“ та народного переказу „Кривенька качка“. Казка поставлена на сучасний лад – про любов, про щось загублене... В ній є мотиви з ночі на Івана Купала та вимарш козаків в бій за Україну.

М. Моравська-Дехніч вже понад рік працює разом з композитором Миколою Буцьом, декоратором сцени Стефаном Моравським (обоє з Мельбурну, але під сучасну пору живуть і працюють в Нью-Йорку). Наталка Моравська проектувала стріи і відповідала за їх пошиття. Будували декорацію самі танцюристи під проводом Юрка Федішина, допомагали батьки. Оркестра радіо Македонії чудово виконала мелодії М. Буця.

16 травня відбувся чудовий концерт в залі театру Національного інституту драми Австралії в Сідней. Прийшло понад 650 глядачів. Вражали високий рівень майстерності 40 танцюристів,

Ансамбль „Легенда“ з Мельбурну.

масова сцена приходу козаків, які отримують від коваля нові шаблі, їх випробування перед відходом в бій, зворушливе прощання Івана з коханою Марічкою.

Танцювальний ансамбль „Легенда“ виїздить в концертне турне в Канаду й США. Радимо нашим землякам підтримати молодь з Австралії.

Концерти відбудуться 29 червня в Торонто, 2 липня в Чикаго, 9 липня в Нью-Йорку, 12 липня – у Вільмінгтоні (Делавер), а також на Фестивалі української культури на Союзівці. Інформація є також в інтернеті на сторінках: <https://www.facebook.com/events/645302478903996/abo> <https://www.facebook.com/lehendaukrainiandance>.

Українські „Пісні миру“ в Тель-Авіві

Світлана Глаз

ТЕЛЬ-АВІВ. – Українські „Пісні миру“ лунали 6 травня в музейному комплексі „Старий залізничний вокзал“ на березі Середземного моря, де люблять відпочивати ізраїльтяни і гості країни. В цей вечір тут майоріли синьо-жовті українські прапори, юнаки та дівчата були одягнені в національні костюми, а чудові українські мелодії заповнили музейний комплекс і набережну.

Концерт, організований Посольством України в Ізраїлі з підтримкою муніципалітету Тель-Авіву – Яффо, був присвячений 70-й річниці перемоги у Другій світовій війні над нацизмом. В ньому взяли участь ізраїльські актори та співаки і гості з України. Серед них молодий талановитий співак Ростислав Кушина, який привіз не лише „Чорнобівці“ з рідного краю, а й в'язанку українських пісень і привітав ветеранів та учасників Другої світової війни з перемогою над нацизмом. Молодий тенор віртуозно виконав українські пісні та заспівав відомі оперні арії.

Виступили на концерті також відомі ізраїльські виконавці – фолклорний ансамбль „Тапух-Бедваш“, співачки Олена Кареліна та Людмила Ясинська, Театр естрадної пісні під керівництвом Алли Герман.

Присутніх привітав Посол України в Ізраї-

лі Генадій Надоленко і сказав, що немає жодної родини в Україні, яка б не постраждала в роки Другої світової війни, і нащадки тих, хто воював, пам'ятають про всіх і кожного. Відомо, що Україна втратила загиблими 10 млн. людей, було зруйновано 700 міст і спалено 27 тис. сіл. Посол поінформував присутніх, що цього року в Україні заходи, приурочені до 70-ї річниці перемоги над нацизмом, відбуваються під гаслом: „Пам'ятаємо. Перемагаємо“.

Український символ Дня перемоги, червоний мак, прикрашав у цей вечір одяг кожного з гостей концерту „Пісні миру“. А виготовили квіти українська громада, ветерани та їх онуки, добровольці напередодні вечора в Українському культурному центрі.

Святковий захід в Тель-Авіві відвідали представники дипломатичного корпусу та ізраїльської влади, вихідці з України, добровольці, журналісти, а також представники фірм та організацій, які допомагали в організації концерту. Зокрема, перед гостями виступив президент одного з головних спонзорів Євразійського Єврейського Конгресу Юліус Мейнл.

Особливі подяки лунали на адресу генерального спонсора – ексклюзивного дистриб'ютора торговельної марки „Оболонь“. Вони вже вдруге допомагають організувати концерти української пісні в Ізраїлі. І звичайно, цей захід не зміг би відбутися без двох чарівних жінок – голови

Український співак Ростислав Кушина та ізраїльська співачка Людмила Ясинська. (Фото: Валерій Розенблат).

Українського культурного центру Олени Іванчук і продюсера заходу Олени Джейко.

Щиро дякували ведучі вечора співачка – Л. Ясинська та актор театру „Гешар“ Давид Зісельсон й іншим спонсорам: фірмі „Генезіс медіко“, Міжнародним авіолініям України, дизайнерській фірмі „Альфаграфікс“, Школі дизайну і флористики Салахофих. Радість присутніх викликали подарунки від фірми „Рошен“, які надали Посольству представники всесвітньовідомої кондитерської фабрики і роздавали всім гостям святкового вечора.

Україна та Ізраїль будуть співпрацювати в аграрному секторі

Заступник міністра Владислава Рутіцька, справа ізраїльський бізнесмен Алекс Сильницький.

Світлана Глаз

ТЕЛЬ-АВІВ. – 28 і 29 квітня в Тель-Авіві працювала щорічна і уже 19-та Міжнародна сільськогосподарська виставка та конференція „Agritech Israel 2015“. В її роботі взяла участь і делегація з України, яка провела семінар-презентацію досягнень в аграрній промисловості України.

Українські аграрії зустрілися з керівництвом Ізраїля, міністром сільського господарства єврейської країни, бізнесменами, а також відвідали науково-дослідницькі, сільськогосподарські підприємства країни.

Профільний українсько-ізраїльський бізнес-семінар, який відбувся в рамках Міжнародної вистави та конференції, присвячений перспективам двостороннього співробітництва в аграрній сфері відкрив Надзвичайний і Повноважний

посол України в державі Ізраїль Генадій Надоленко. Він побажав учасникам плідної праці і зауважив, що співпраця двох країн у сільськогосподарській галузі дає позитивні результати і сприяє зміцненню економічних зв'язів України та Ізраїлю.

В рамках семінару виступила заступник міністра аграрної політики і промисловості України Владислава Рутіцька, яка сказала: „Сільське господарство – один з лідерів економічного розвитку України. У 2014 році аграрна продукція складала майже 37 відс. від загального обсягу українського експорту, а це близько 17 млрд. дол.“

Незважаючи на кризу, Україна практично не відстає від минулорічних темпів виробництва сільськогосподарської продукції, зберігаючи

(Закінчення на стор. 9)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Виставка австралійських мистців відбулася в Чикаго

Марта Фаріон

ЧИКАГО. – 27 березня в Українському Інституті Модерного Мистецтва відбулося відкриття виставки робіт шести художників з Австралії. Ця виставка відкрила вікно у невідомий досі світ українського мистецтва вихідців з України, які оселилися в Австралії до і після Другої світової війни.

Експонати представили Михайло Кміть, Максиміліян Фюрінг, Станіслав (Сташа) Галперн, Владислав Дуткевич, Людвіг Дуткевич та Тімоті Мессак, які здобули славу у мистецькому світі Австралії та на міжнародному рівні. Вони мають польське, єврейське та українське коріння, але сформувалися у лоні української культури і вплинули на австралійське мистецтво своєю індивідуальною технікою та самобутністю.

Роберт Гюз, відомий мистецтвознавець і корінний австралієць, зазначив, що сіднейські художники писали картини у дуже приглушених тонах, що вирізнялися „елегантним поєднанням коричневого і сірого“. Художники-імігранти, натомість, запропонували нові методи мистецького сприйняття і розвитку, і, можливо, саме так активізували мистецький клімат Австралії.

Роботи М. Кміть, розміщені на виставці, демонструють його зацікавленість насиченими кольорами і багатогранними обробками поверхні, акцентом на кольорі, площинності, формах і варіаціях у перспективі. С. Галперн зосередився на експресивному потенціалі властивостей фарби, створюючи картини, щоб переда-

Михайло Кміть. „Фігура“ (олія, 1955)

ти задум глядачам. Брати Дуткевичі використовують форми, кольори та взаємодію простору, часто акцентуючи саме на формі. М. Фюрінг

цікавився кольором як засобом вираження, іноді спотворюючи форми до крайнощів, аби у своїх ранніх роботах досягти драматичного ефекту.

Авторами каталогу виставки є д-р Адріанна Кочман і Станіслав Грездо. А. Кочман – доктор філософії, мистецтвознавець, куратор і письменник, публікує та викладає історію мистецтва протягом 20 років в Інституті головного чикагського Музею Мистецтва, пише книгу про історію полікультурних музеїв Чикаго. С. Грездо – художник і куратор Українського Інституту Модерного Мистецтва в Чикаго.

У церемонії відкриття виставки взяли участь виконуючий обов'язки Генерального консула Австралії в Чикаго Вікторія Вокер, Генеральний консул України в Чикаго Андрій Праведник, представники низки інших консульств, а також культурних установ української та інших громад.

Прем'єр-міністр Австралії Тоні Аббот надіслав вітального листа, у якому, зокрема, сказано: „Картини нагадують нам про внесок цих художників, який вони здійснили на процвітаючій післявоєнній артсцені Австралії. Торік я вітав Президента Петра Порошенка в Австралії. Це була можливість поглибити зв'язки між нашими країнами, а для Австралії – підтвердити свою підтримку Україні на фоні постійних загроз її територіальній цілісності“.

Марта Фаріон – член Ради Українського Інституту Модерного Мистецтва в Чикаго, президент Києво-Могилянської Фундації Америки.

Виставка українського мистецтва відбулася вже втретє

Олена Стельмах-Морозевич

ЛЕЙКВУД, Кольорадо. – Виставка приватних скарбів українського мистецтва тривала від лютого до березня. Про красу виставки дізна-

лось багато охочих, які приходили оглянути її знову. Може тому, що трагічні події в Україні зацікавили більшу кількість людей, що цікавляться подіями у неспокійному світі. Виставка стала доробком родини Фіглюсів, завжди гото-

вих зробити добру справу в ім'я України.

Містечко Лейквуд розложено близько гір, має чистеньке гірське повітря. Управа міста декілька років тому спорудила дуже гарний будинок, в гірському стилі, для жителів містечка і туристів, продуманий, як осередок розривково-спортивного вжитку. Це вже третя виставка мистецьких творів родини Фіглюсів в цьому будинку.

Виставка розповідає про знахідки трипільської культури і веде відвідувачів до часів народження нашого Спасителя. Є на виставці полицка для людей, що бажали б навчитись писати писанки з власної уяви. Вичислені всі прилади – віск, фарби. Остання вітрина прикрашена дерев'яними, вдягненими в українські строї постатями. Є також привезені з України скляні вази – кожна іншої форми, величини та барви. Друга полицка має інший характер. Тут є щось нового – різьблена касетка з ненароком відчиненим віком, а з неї звисають гуцульські інкрустовані нашийні прикраси.

Управа будинку запросила влаштувати і в наступному році показ величчя нашого мистецтва. Можливо, що трагічні події в Україні для багатьох людей відкрили ще одну невідому їм істину, що в Європі є такий край, поневолений понад 300 років московським сатрапом.

Одна з вітрин виставки у Кольорадо.

Україна та Ізраїль...

(Закінчення зі стор. 8)

чи лідерство серед експортерів олії, зерна, курятини та багатьох інших сільськогосподарських продуктів, В. Рутіцька продовжувала. 50 відсотків хлібобулочних виробів Ізраїль виготовляє з української пшениці і це хороший показник. У 2013-2014 роках Україна за обсягами експорту зернових випередила визнані „житниці світу“, серед яких Канада (28 млн. тонн), Аргентина (21.9 млн. тонн) і Бразилія (20.1 млн. тонн). За останнє десятиліття експорт зерна з України зріс на 77 відсотків. „Власні потреби ми забезпечуємо повністю. На даному етапі Україні потрібні реальні інвестиції, новітні технології

та надійні партнери“, сказала вона.

Уряд України реалізує комплексну програму з поліпшення інвестицій та підприємницького клімату в країні, реформування системи державного правління та боротьби з корупцією. Одним з ключових елементів цієї програми є відкритість державних фінансових і фіскальних органів до діалогу з вітчизняними та іноземними підприємцями з метою полегшення процедури інвестування в галузі, яка виробляє готову продукцію. У свою чергу Ізраїль є одним з основних і перспективних торговельних партнерів України на Близькому Сході. Про це говорив і депутат Верховної Ради України Борислав Розенблат, який разом зі своїми колегами-депутатами відвідали і сільськогосподарські

угіддя Ізраїля, тваринницькі ферми та зустрілися з міністром сільського господарства Ізраїля Яіром Шаміром.

Крім того, відбулася презентація аграрного потенціалу України та інновацій Ізраїля в сфері сільського господарства. Ізраїль лідер за надоями молока від корови – понад 12 тис. літрів високоякісного молока на рік.

Присутні зацікавилися новою механізованою технологією збирання винограду комбайнами, де втрачають лише відсоток тоді як вручну – до 10 відс. Або трудомістка підв'язка виноградної лози вручну. На це витрачались дні і сотні робочих рук. Тепер це робить машина, яка працює на зразок швацької машинки і допомагає господарствам підвищити продуктивність праці.

Сторонами було досягнуто ряд важливих домовленостей, які будуть сприяти подальшому розвитку двосторонніх торговельно-економічних відносин у сільському господарстві між Україною та Ізраїлем. Також Україна зацікавлена в залученні інвестицій в сільське господарство і сучасних ізраїльських технологій як з вирощування сільськогосподарських культур, так і створення спільних підприємств з переробки і виробництва, зокрема овочів та фруктів. І тут на допомогу можуть прийти нові ізраїльські технології та інвестиції.

Україна реалізує необхідні заходи щодо забезпечення фінансової та валютної стабільності, що дозволяє з оптимізмом дивитися на перспективи функціонування інвесторів в Україні і в першу чергу з Ізраїлю.

В Ірпіні відбувся семінар творчої молоді України

Під час семінару творчої молоді. (Фото: Оксана Гаджій)

Аліса Безман

КИЇВ. – 6-10 травня в місті Ірпінь відбувся XXI семінар творчої молоді України, організований видавництвом „Смолоскип“. Серед учасників з усієї України (включно з Кримом) були два представники Російської Федерації. Програма зустрічі складалася з круглих столів, лекцій, презентацій, поетичних читань та спеціальних завдань для учасників.

Молодь була розділена на три команди під керівництвом Аліни Майорової, Інни Масленчук та Ірини Чулівської. За час семінару команди мали висвітлити події семінару в журналістсько-

му матеріалі, зняти короткометражний фільм, поставити поетичну програму та створити добровольчу організацію. В кінці організатори оцінили результати й визначили переможців. До оргкомітету цього року увійшли Ростислав Семків, Руслана Коренчук, Руслан Голубіцький та Анастасія Євдокимова.

Високий рівень зроблених фільмів слугує найкращим доведенням того, що зробити гарний короткометражний фільм за три дні без професійної освіти і допоміжних засобів – реально. Щоб спрямувати творчу енергію учасників в русло української літератури, організатори запропонували покласти в основу сценаріїв твори Миколи

Хвильового, Миколи Куліша та Майка Йогансена.

При оцінюванні фільмів думки розділилися. На думку журі, найкращу кінематографічну роботу зробила команда, яка екранізувала М. Йогансена. Проте глядачі після перегляду найгучніше аплодували авторам фільму „Monolock“ за мотивами трагедії М. Куліша „Народний Малахій“.

Для постановки поетичних вистав учасникам роздали збірки сучасних молодих поетів. Найбільшого схвалення отримала постановка за мотивами збірки Зази Пауалішвілі „Регіна Ольсен“.

Треба згадати й поетичні вечори, на яких виступали лавреати літературного конкурсу видавництва „Смолоскип“ та спеціальні гості – Олена Степаненко, Богдан-Олег Горобчук, Павло Коробчук, Елла Євтушенко, Сергій Прилуцький та Олег Коцарев.

До Ірпеня приїхали й виступали політик Олесь Доній, письменники Сергій Пантюк, Роман Жахів, Олександр Михед, Христя Венгринюк, Олег Короташ (останній – тепер борець Добровольчого українського корпусу), соціолог Тамара Марценюк, літературознавці Ярина Цимбал, Тетяна Трофименко та Олена Рибка.

Створюючи добровольчу організацію учасники мали розробити її статут, узгодити з чинним законодавством, розписати стратегію роботи. Центр інформаційної протидії з гаслом „Відділи зерня від половини!“ поставив завдання протидії російській пропаганді. Комітет літературного порятунку запровадив соціальну кампанію „Жінка любить того, хто читає“. Переможцями конкурсу стало добровольче об'єднання „Ря-та-туй“, метою якого є навчання громадян навичкам надання першої медичної допомоги.

Учасники не лише об'єдналися у спільній справі й відкрили в собі нові таланти, а й побачили практичну сторону створення громадських організацій, кіновиробництва, журналістської справи.

Аліса Безман народилася у Росії, дитиною переїхала з батьками в Україну. Жили в Житомирі. Тепер вона навчається в Києво-Могилянській академії.

10 Year Term Life Insurance*

- Minimum policy \$20,000
- Issue age 16-85
- In Maryland, the issue ages are 46-85
- Premium rates will not go up. Payable for 10 years

Age	Male non smoker	Female non smoker
35	\$10.33	\$9.45
40	\$12.86	\$11.11
45	\$17.33	\$14.18
50	\$24.68	\$18.29
55	\$34.93	\$24.15

Monthly premiums for \$100,000 policy.

For instant quotes call
888-538-2833

* Not available in all states.

Term Coverage at Extra Affordable Rates!

Term Life Insurance provides a solution for you temporary life insurance needs, protecting you and your family for a specific period. Payout only within term of policy.

10 Reasons to Buy Term Insurance

- Reason #1: You own a home
- Reason #2: You're in debt
- Reason #3: Marriage
- Reason #4: A new baby
- Reason #5: You buy a bigger home
- Reason #6: A promotion
- Reason #7: A growing family
- Reason #8: A new job
- Reason #9: You become widowed or divorced
- Reason #10: Retirement

The Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

General information – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

2015 SUMMER CAMPS

Tradition • Culture • Fun @ Soyuzivka!

Tennis Camp

June 21 - July 2nd \$935

Kick off the summer with 12 days of intensive tennis instruction and competitive play, for boys and girls ages 10-18. Attendance will be limited to 45 students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. Under the direction of George Sawchak.

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Academy Workshop

June 28 - July 11th \$1325

A vigorous 2 week dance training for more intermediate and advanced dancers ages 16 and up under the direction of the Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Foundation, culminating with performances on stage at our Cultural Festival Weekend.

Details at: syzokryli.com

Tabir Ptashat

Session 1 - June 21 - June 27th

Session 2 - June 28 - July 4th

Ukrainian PLAST Tabir for children ages 4-6 accompanied by their parents. To register your child, and for prices, please use the form available on Soyuzivka's website.

Ukrainian Heritage Day Camp

Session 1: 7/12 - 17th

Session 2: 7/19 - 24th

\$275 in-house or \$350 off-premises

Price is per session

In this day camp, children ages 4-7 will be exposed to Ukrainian heritage through activities such as dance, song, crafts and games. Children gain an expanded knowledge of Ukrainian folk culture and language as well as lasting friendships with other children of Ukrainian heritage. Price includes lunch and t-shirt, and unless noted, is based on in-house occupancy of parent/guardian.

Discover Your Heritage Camp

July 12th - July 18th \$650

Sleepover program filled with outdoor crafts, hiking, swimming, organized sports & games, bonfires, songs and much more Cultural Heritage experiences. Room, board, 24 hour supervision and a lifetime of memories are included! Ages 8-15.

Chornomorska Sitch Sport School

July 19th - August 1st

46th annual sports camp run by the Ukrainian Athletic-Educational Association "Chornomorska Sitch", for children ages 6-17. This camp will focus on soccer, tennis, volleyball and swimming, and is perfect for any sports enthusiast. Registration can be completed on the Soyuzivka website. Email requests for additional info and questions: sportsschool@chornomorskasitch.org

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Camp

Session 1: July 26th - August 8th

Session 2: August 9th - August 22th

\$1325 per session

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky), this camp is for ages 8-16, and offers expert instruction for beginning, intermediate and advanced students.

Room, board, 24-hour

supervision, expert lessons and loads of fun are included. Each camp ends with a grand recital.

Note: Attendance limited to 60 students for Session 1 and 100 students for Session 2.

Soyuzivka Heritage Center

216 Foordmore Rd.
Kerhonkson, NY 12446
845-626-5641 • soyuzivka@aol.com
www.soyuzivka.com

Війна на сході об'єднала турботами усю Україну

Доставили дари від українців Данії

Валентина Шемчук

ПОЛТАВА. – Добровольчий центр Харківської-Полтавської єпархії Української Автокефальної Православної Церкви передав гуманітарний вантаж у село Тоненьке, що поблизу Пісок, для окремого батальйону зв'язку. Благодійна допомога надійшла від українців Данії, де українська молодіжна організація „Ластівка“ та її голова Аліна Процик зібрали медичне обладнання, ліки, одяг, спальні мішки та термобілизну.

Допомогу в Україну доправлено, дякуючи Анатолію Першуті, добровольцям із Бердичева та компанії „Нова пошта“.

Повертаючись до Луцька з ризикованої поїздки в зону боїв, учас-

ники благодійного проекту „Меценати для солдата“ разом з польськими лікарями-добровольцями провели для українських оборонців вишколи з практичних знань щодо евакуації поранених під обстрілами ворога. П'ятеро польських фахівців з військової медицини на Донбасі навчали та рятували українських бійців. Керівник медиків польського добровольчого батальйону – Дам'ян Дуда.

Лікарі з Польщі тричі провели для чотирьох різних бригад тренування з тактичної медицини та передали на передову придбані за доброчинні пожертви польських і волинських волонтерів машини швидкої допомоги „Рено Кенго“ та „Форд Мондео“ для 17-ої окремої механізованої бригади та батальйону „Кривбас“.

„Правий сектор“ показав виставку

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 23-24 квітня на Соборній площі міста діяла пересувна фотовиставка, яку підготували активісти „Правого сектора“.

Виставлено 40 світлин з вражаючими моментами, які відображають боротьбу за вільну Україну. Тематика знімків: події Революції Гідності та боїв на сході, де воюють бійці Добровольчого українського корпусу „Правого сектора“.

Світлина зняли як професійні фотографи, так і

аматори, які були учасниками подій.

Після Черкас з виставкою ознайомляться жителі в районах області, а далі вона продовжить подорож по Україні.

Фотовиставка на Соборній площі в Черкасах. (Фото: Олександр Костирко)

Відновлено військові машини

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – 9 травня у центрі міста під державними і червоно-чорними прапорами вишикувалися військові вантажівки. Їх відремонтували разом з смілянською „Самообороною“ в автошколі й відправляли на фронт. Пофарбують машини в бойовий окрас на передовій.

Один з ремонтників Віктор („Рембо“) був учасником першого Майдану у 2004 році, а на другому Майдані був уже командиром чоти 28-ої офіцерської сотні „Самооборони“. Свого часу він закінчив військове училище, воював в Афганістані, створював батальйон „Айдар“.

Керівники Центру забезпечення Збройних Сил України терміново виділили запасні частини, але їх не вистачало. Хлопці за власні гроші купували потрібне, намагалися все відремонтувати.

Розповідає Андрій Бондаренко, керівник смілянської „Самооборони“: „Ми збираємо стару техніку в Товаристві сприяння обороні України. 21 машину в смілянській автошколі знайшли, 10 – у сусідній Шполі“. Він говорив не виходячи з машини, бо не може ходити – у Києві дістав важке кульове поранення.

„Силами наших самооборонівців і тих, що воюють на передовій, ми не лише продуктами і запчастинами допомагаємо, – продовжував А. Бондаренко. – Плянуємо розмістити батальйон спеціального призначення в Смілі, в одному з вільних військових містечок. Уже є домовленість з заступником міністра оборони, теж нашим побратимом. Плянуємо створення військового шпиталю на базі медичної частини ч. 14, яку невдовзі можуть ліквідувати“.

Колона авт рушила на Дніпропетровськ, на схід, на війну. Добровольці везли різні речі й продукти, які зібрали жителі мікрорайону „Загребля“.

Олександр Нечуйвітер, заступник керівника смілянської „Самооборони“, і її керівник Андрій Бондаренко (праворуч) відремонтували техніку для фронту. (Фото: Олександр Вівчарик)

Отримав орден за батька

Євген Цимбалюк

ОСТРОЖЕЦЬ, Рівненська область. – 8 травня в селі вручали орден „За мужність“, яким Президент України Петро Порошенко нагородив місцевого жителя Максима Ляшука, котрий загинув під Іловайськом при виконанні патріотичного обов'язку. Начальник Управління внутрішніх справ у Волинській області Петро Шпиґа вручив нагороду батькові та синові героя.

Полковник П. Шпиґа зазначив,

що 26-річний М. Ляшук поїхав на схід України в складі спецпідрозділу „Світязь“, у якому було 40 чоловік. Семеро з них загинули.

Традицію вручення нагород дітям полеглих за Україну заснував Президент України П. Порошенко, коли 20 лютого вручав 107 орденів „Золота Зірка“ героям „Небесної Сотні“. „Доземний уклін синам та дочкам, які втратили батьків“, – сказав Президент. Відтоді в усіх областях стали вручати ордени дітям тих, хто не повернувся з бою.

Орден вручає родині Максима Ляшука полковник Петро Шпиґа

Ремонтують бронетранспортери

Валентина Шемчук

ПОЛТАВА. – Добровольчий центр єпархії Української Автокефальної Православної Церкви в січні розпочав ремонт двигунів до військової техніки 92-ої окремої механізованої бригади – захисниці східних кордонів України від російських окупантів. Уже понад 10 двигунів відремонтовано за цей час. З передової лінії їх доставляють добровольці Костянтин Лукашенко та Олександр Пічкарь.

Далі в Полтаві безкоштовно відремонтували двигуни товариство „Вос-

кобійники“ (керівник Євген Шрамко), підприємство „Полтававодоканал“, товариство „Дукла“ (директор Олександр Пономарьов та завідувачий автопарком Григорій Рябоконь).

Центральна спілка українців в Німеччині на чолі з Людмилою Млош доставила 30 тонн благодійного вантажу – ліжка для поранених, візки, медикаменти й обладнання для лікарень.

Теплий одяг та постільну білизну з Києва до Полтави відправили доброчинці Олена Коломійчук з 17-ої лікарні столиці та підприємці товариства „Інверт“.

„Злий пес“ їде на фронт

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 24 квітня з Чернівців у зону бойових дій виїхав священник-байкер о. Микола Вакнюк. Перший пункт призначення – Лисичанськ. Він везе для воїнів харчі, рушники, шкарпетки, рукавиці.

Хоче деякий час чергувати на блокпосту разом з Мухом, так він називає свого пса Мухтара, який їде у спеціальному причепі з написом „Обережно, злий пес!“. Насправді пес добрий, але тільки до тих, хто

любить Україну.

Раніше священник-байкер планував об'їхати Європу, аби зібрати гроші на церкву в рідному селі Горбові Чернівецької області. Та через події в Україні протоєрей поїхав на схід, щоб провідати поранених бійців.

9 травня священник прибув у Черкаси, де побував у редакціях газети „Козацький край“ та телеканалу „Рось“, після чого вирушив далі на схід – спочатку в Лисичанськ, а тоді – до Щастя на Луганщині.

Війна, де всі...

(Закінчення зі стор. 5)

Складалася загрозлива ситуація, коли „низи“ хочуть реформ і готові терпіти їх наслідки, а „верхи“ не хочуть, хоча і мусять частково поступатися, керуючись, переважно, інстинктом самозбереження. При цьому, „низи“ часто самі до кінця не розуміють чітко, чого саме хочуть, точніше, як саме цих змін досягти. „Верхи“, натомість, ховають під показовим лоском реформ намагання не допустити знищення системи суспільних взаємин, завдяки яким вони стали тим, ким стали.

Найгірше те, що незавершеність реформ, а саме, злам старої системи суспільних взаємин та відсутність нової, яка мала бути створена на тому місці, може призвести до такої ж катастрофи, як і відсутність самих реформ. Тільки вона буде менш розтягнена в часі.

Ось чому така „гра“, яку затіяли деякі представники українського політикуму, така небезпечна для держави.

У поєднанні з соціальною напругою, спричиненою невиразною політикою в умовах війни, тяжким станом населення, яке неспроможне осилити іноді навіть комунальні платежі, гальмування або викривлення якісних змін, створюють ідеальний ґрунт для ворожої пропаганди та успішної політики реваншу непокараних за убивства і сепаратизм представників попередньої влади та різноманітних колабораціоністів. Таким чином, формуються сприятливі умови для комплексного удару проти української державності і проти зовнішнього та внутрішнього напрямків. Основні небезпеки спробуємо описати нижче.

Міжнародний чинник

Факти розкрадання кредитних грошей, відсутність реальних реформ та відсутність реальних результатів у зменшенні рівня корупції б'ють не лише по внутрішніх позиціях України.

Вони підривають міжнародний авторитет країни. Неоднозначні заяви деяких функціонерів Європейського Союзу на останньому саміті яскраво свідчать про небажання брати перед Україною якісь зобов'язання через відсутність довіри.

І варто визнати, що підстав для довіри майже нема. І це стосується не тільки питання інтеграції в політичний та економічний простір Європи. Це стосується і протистояння з Москвою. Європа боїться робити ставку на Україну, побоюючись, що вона програє. Нікому не потрібний слабкий союзник без волі до перемоги. Він створює більше проблем, ніж відкриває можливостей.

Дехто говорить про те, що ЄС не вигідне становлення сильної України. Але ступінь нашого відставання настільки високий, що про це не йде ніякої мови.

А сильна та агресивна Росія куди більш страшна для Європи. Але європейці краще вкладають ресурси в Польщу, прибалтійські та скандинавські країни, для того, щоб вони виконували роль ефективного кордону, ніж вкладатимуть їх для підживлення української корупції.

Дискредитація державності

Після здобуття незалежності посткомуністична номенклатура, отримавши практично повну сво-

боду дій та доступ до величезних ресурсів почала масштабне розкрадання країни. А винуватцем всіх катаклізмів „призначили“ українську державність. Це зробило можливим повернення на політичну арену комуністів та зробило їх на 20 років найсильнішим російським лобі в Україні і якорем, який тягнув країну на дно й підігравав усім агресивним випадкам Кремля проти держави.

Сьогодні нам загрожує щось подібне. Люди, які прийшли/повернулися до влади на революційній хвилі, продовжують розкрадання держави, не поспішають реформувати державну машину.

Правоохоронні органи знов виконують роль репресивної машини всередині країни, поки громадяни з державницьким інстинктом разом з вояками і офіцерами захищають країну від зовнішнього ворога.

Наростає загроза реваншу проросійських колаборантів на найвищому рівні. Економіка котиться в прірву, промисловість падає. І тут ми чуємо: „Що дав ваш Майдан!?“. На нього спишуть війну, розруху, ріст капіталу банку Президента, падіння гривні... І знов масам будуть тлумачити, що все те – наслідок майданів та існування української державності.

Щоб повернути в стійло українців, цього Кремлеві не вистачить. Така політика, яким би сильним медіа-ресурсом всередині країни вона не була підтримана, не зробить Україну більш прихильною до Росії після всього того, що з нами вчинив Володимир Путін. Та й процеси в суспільстві вже пішли невідворотні. Проте, наслідки для країни і суспільства будуть далекосяжними і дуже тяжкими. Адже, якщо вживити в суспільну свідомість просту думку про те, що всі наші біди та факт існування держави нерозривно пов'язані, це спричинить нову хвилю зневіри та байдужості. Народ знов втратить роль-чинника політики.

Тому маємо виграти бій за кристалізацію національної ідеї. У війні, де проти нас найпотужніша машина пропаганди та зброя, спрямована проти інакодумців.

Реванш

Доводиться констатувати той факт, що влада в Україні, на жаль, шукає спосіб відкласти місцеві вибори – замість того, щоб своєчасно вжити заходів, щоб їх не доводилося чекати з таким острахом.

30 квітня олігарх Дмитро Фірташ в австрійському суді зробив заяву, яка сколихнула українське суспільство, хоча вона лише підтвердила події, котрі відбулися рік тому в Австрії: „Ми добилися, чого хотіли – Порошенко став президентом, Кличко – мером“.

Д. Фірташ, друг Сергія Льовочкіна, підтвердив, що Віталій Кличко був його політичною креатурою з 2012 року. Як це вплине на подальшу долю політичної кар'єри П. Порошенка і В. Кличка – окрема розмова.

Суд відмовив США в екстрадиції Д. Фірташа, і той тепер може вільно відвідувати Україну та Росію. Після революції склалися сприятливі умови для демонтажу олігархічної системи в Україні. І перші навіть половинчасті кроки в цьому напрямі показують, що весь економічний геній цих людей зникає в момент втрати доступу до державної скарбниці.

Д. Фірташа, Ріната Ахмето-

ва, Ігоря Коломойського та інших такий стан речей не влаштовує, і вони будуть боротися за збереження своїх надмірних привілеїв, в тому числі політичними методами.

Тому І. Коломойський воює з допомогою людей в камуфляжі й зі зброєю за контролю над державними компаніями, Р. Ахметов зганяє під Кабінет Міністрів шахтарів, а Д. Фірташ шантажує владу навіть з лави підсудних. Вони не шкодуватимуть сил і засобів, щоб отримати контролю над місцевими радами.

„Опозиційний блок“, який є нічим іншим, як реінкарнацією Партії Регіонів зараз виконує роль головного російського лабіста в українському парламенті. Юрій Бойко, С. Льовочкін, Олександр Вілкул, Нестор Шуфрич і компанія претендують на серйозні результати на найближчих виборах.

Їм сприяє складна економічна ситуація та спричинена нею соціальна напруга. При цьому, Київ не поспішає з необхідними реформами, чим лише розтягує в часі всі можливі згубні для країни процеси.

Зрозуміло, що „Опозиційний блок“ матиме менше мандатів, ніж регіонали в 2010 році, проте ефект від успішних виборів буде очевидним. Уламки Партії Регіонів у діючих радах роздроблені та розосереджені через вирішення власних проблем: гроші, політичне виживання, уникнення відповідальності, в тому числі – кримінальної.

Дехто приєднався до нових провладних сил. Волі до відстоювання реваншу або російського лобі навіть попри бажання нема.

Проте, перемога на місцевих виборах матиме значний психологічний ефект. Відбудеться перегрупування сил, посилиться впевненість у безкарності за організацію розгонів місцевих євромайданів та переслідування активістів, розкрадання бюджету тощо.

Якщо, до того ж, на місця будуть передані додаткові повноваження, то підконтрольні колаборантам місцеві ради стануть значним головним боєм для Києва.

А центральна влада, покищо, набагато активніше бореться з правопопозитивною та добровільним рухом, ніж з проросійськими силами.

Це буде значний внутрішній удар, а колишні регіонали, котрі півтора року тому звозили до Києва „тітушок“, стануть авангардом – передовим загonom російських військ, які просуватимуться вглиб країни, на Київ та на Львів.

Тому маємо виграти бій з реваншизмом. У війні, де проти нас – потужний зовнішній ворог і забезпечені всім потрібним колаборанти.

* * *

Будь-який невтішний сценарій має альтернативу. Будь-яка війна чітко ділить „своїх“ та „чужих“. Щоправда, „чужим“, за логікою деяких саботажників у владі, може бути названий і автор цієї статті. Адже будь-яку критику там сприймають дуже болісно.

Складність ситуації також полягає в тому, що з внутрішніх ресурсів, які ще не вдалося „перемолоти“ фінансовим групам – це земельні активи та державний сектор економіки.

Останнім часом ми зіткнулися із спробами їх продати/приватизувати. Спочатку уряд хотів продати половину держсектору у вигляді 1,000 державних підприємств. Потім почався процес публічного лабіювання продажу земель сільськогосподарського призначення.

Все це при тому, що корупційна складова не усувається, і всі ті гроші, як і від інших приватизацій, підуть до тієї ж чорної діри. І тоді все. Тоді країну можна буде залишати „Опозиційному блоку“, С. Льовочкіну, В. Путінові.

Ми отримали більше, ніж потрібно сигналів для того, щоб зрозуміти, що постали перед загрозою, силу якої складно переоцінити. Дії наші повинні бути адекватними.

Благо, що народ продовжує лишатися чинником політики. І нашою стратегічною перевагою є те, що цього не зрозуміли ані в Кремлі, ані місцевий олігархат. А влада відмовляється це розуміти – не хоче з тим миритися.

Це наш козир... в бою за Україну. У війні, де всі проти нас.

(Українська правда, 25 травня)

Олександр Солонько – головний редактор інтернет-видання „Історична правда“, Київ.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Бага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога **вміст пакунка:**
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Адвокат розповів...

(Закінчення зі стор. 1)

рили за наведеним принципом, то замість „бомба“ кажуть „бімба“.

Щодо справи Н. Савченко адвокат пояснив, що 24 квітня її виділено в окреме провадження. Справа має 24 томи. З ними вже ознайомилися потерпілі – мати і вдова Антона Волошина, мати Ігоря Корнелюка і ще сім осіб з тієї групи, до якої стріляли, але у них не влучили. Слідство дуже поспішає. Слідчий сам приїздить до адвоката, коли треба підписати якісь документи. Їм дали команду якнайшвидше провести суд, а тоді вже передати усе на руки дипломатів, щоб, можливо, полагодити передання Н. Савченко Україні.

І. Новиков сказав: „Жодних бонусів від того, що її тримають

тут, Кремль не має. А усе, що треба для громадської думки, так це її засудити, після чого вона для Кремля жодної користі не принесе, лише негаразди, тому що зростатиме тиск з боку Європи за її звільнення“.

Вирок може бути 13-16 років неволі. Але цей термін не впливає на те, коли Н. Савченко повернеться додому. За час слідства сталися великі зміни. Спершу було оголошено, що російських журналістів І. Корнелюка і А. Волошина убили цілеспрямовано, щоб перешкодити їм у виконанні професійного обов'язку. Тепер слідство від цієї ідеї офіційно відмовилося. Щоб пояснити, яким чином Н. Савченко, яка ніколи не доходила до селища Металіст, могла наводити артилерію, з'явилася вежа телефонної лінії. Тобто вона залізла на цю вежу і в бінокль побачила на

відстані трьох кілометрів групу цивільних громадян і дала координати цієї групи українським військовим.

Але жодних дзвінків з її телефону не було. Ми це довели. Довелося слідчим відкинути про телефон. Бінокля вона теж не мала, тому написали, що вона вела спостереження через прилад невідомої конструкції. А як вона могла на відстані трьох кілометрів розпізнати, що то за група, цивільні чи військові? Усе це брехня.

Слідчі стверджують, що вона визначила координати з допомогою апаратури невідомої конструкції і з допомогою радіоапаратури невідомої конструкції передала їх командиріві „Айдару“ Мельничукові, який передав їх українським артилеристам.

І. Новиков заявив: „Суду не буде. Давайте в цій історії повністю забудемо слово „суд“. Лави присяжних теж не буде. В Росії жінки, яких звинувачують у вбивстві, на мають права на суд присяжних. Лише чоловіки... Це гендерна дискримінація. Вирок буде затверджений ще до початку процесу. Ми це розуміємо і наше завдання вбачаємо у тому, щоб показати як йшло слідство, вивернути увесь цей бруд і набрати додаткових точок для підтримки Надії за межами Росії“.

Н. Савченко має формальний статус делегата Парламентської Асамблеї Ради Європи. Росія зобов'язана її відпустити, тому що підписалась у 1996 році під статутом Ради Європи. Процесуально захист виграв цю справу ще в січні, коли вона стала делегатом ПАРЕ. Це було сміливе, ризикове рішення. Багато українських

партій намагалися отримати собі такого кандидата як локомотив. Н. Савченко відмовлялася. І тоді „Батьківщина“ зробила козирний хід.

„З цього приводу діями Юлії Тимошенко не можна не захоплюватися, – сказав адвокат. – Вона віддала Надії перше місце у списку, місце в делегації в ПАРЕ. Це було сильно. Якщо „Батьківщина“ не отримала б прохідного процента або коаліція не відбулася у такому вигляді, це погіршило б становище Савченко. Тепер вона має формальний статус делегата ПАРЕ, який однозначно зобов'язує Росію її випустити“.

Н. Савченко дуже не любить, коли їй брешуть в очі. А саме так чинить слідство, яке звинувачує її у незаконному перетині кордону, через який Н. Савченко перевезли в мішку і застудили. Сталося запалення вуха. Викликали лікаря, який заявив: „Ось я дам вам пігулочку“. Тоді Н. Савченко оголосила голодування. Іншої зброї для самозахисту вона не мала.

„Я їду в СІЗО, і щоразу думаю, у якому стані її застану, чи не буде такого, що я приїду в СІЗО, а мені скажуть: „А ви знаєте, її ввели в кому“, – каже адвокат. – Голодуванням Н. Савченко виграла і те прискорення слідства, яке тепер почалося. І у цьому ситуація Савченко відрізняється від ситуації з іншими українцями, яким адвокатів призначило слідство і вони фактично не займаються захистом. Добре, що історія захисту Савченко стала публічною“.

[10 червня Московський міський суд продовжив термін арешту Н. Савченко до 30 вересня. – ред]

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!

**Відкрийте рахунок
ІРА,**

**щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.**

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

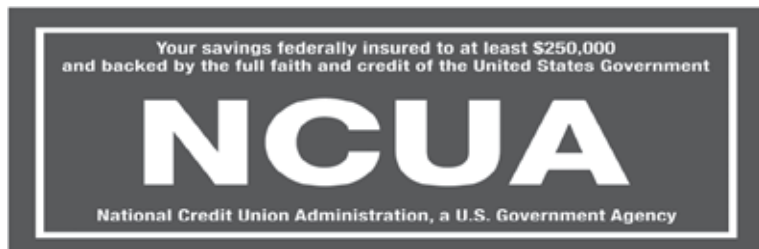
ЛІНДІНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**
1-888-SELFREL

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

Стефанія Романюк співала для потерпілих

Оксана Челепіс

ЛьВІВ. – Молода співачка, дипломант конкурсів виконавців творів українських композиторів мецо-сопрано Стефанія Романюк з міста Калгарі, Альберта, погодилася на прохання Алекса Гутмаха, продюсера українсько-американського благодійного проекту „Незабутня Квітка“, присвяченого пам'яті Квітки Цісик, провести концертну туру українськими містами: в Одесі дати благодійний концерт „Незабутня Квітка“, у Львові виступити у військовому шпиталі й дати концерт до 100-річчя Богдана Весоловського у Палаці Потоцьких, в Києві включитися у концертний марафон „Україна починається з тебе“.

До концертів додалися ще благодійні проекти, організовані самою С. Романюк: збір коштів на концертах у Калгарі для допомоги пораненим українським бійцям, які захищають українські землі на Донбасі, передання необхідних речей вимушеним переселенцям, придбання піаніно „Україна“ для шкільного ансамблю „Радуниця“.

С. Романюк з дитинства любила співати, закінчила Віденську консерваторію, записала альбом „Бували дні“, до якого увійшли найпопулярніші пісні Б. Весоловського.

У Львові з пацієнтами військового шпиталю зустрілися А. Гутмакер, С. Романюк, громадські діячі з Канади та США Сюзана Романюк та Андрій Ластовецький, дитячий хор „Радуниця“.

„Стефанія Романюк переда-

Співали на концерті (зліва): Оксана Муха, Павло Табаков, Стефанія Романюк.

ла на лікування Андрія Неживого з Житомирської області майже 2,500 канадських дол., зібраних під час благодійного концерту. Ця пожертва дозволила провести на його серці якісну операцію і відтепер він житиме повноцінним життям на радість своєї родини“, – розповів А. Гутмакер.

У золотій залі Палацу Потоцьких перед співом С. Романюк з вітанням виступила почесний Консул Канади Оксана Винницька. Імпреза відбулася за сприяння мецената Романа Грицевича. На

завершення несподіванкою стали інструментальні імпровізації А.

Гутмахера.

9 квітня С. Романюк виступила у благодійному концерті „Україна починається з тебе“ у Національному академічному театрі ляльок Києва. Під час перебування в Києві С. Романюк передала необхідні речі та ліки для дітей і сімей переселенців з зони війни.

У Посольстві Канади в Києві з нагоди перебування С. Романюк в Україні Посол Канади в Україні Роман Ващук дав урочисте прийняття, на яке були запрошені організатори мистецьких та благодійних акцій, парламентарії, діячі культури і мистецтва.

29 травня-3 червня у Львові, Стрию та Києві відбувся Перший міжнародний фестиваль української ретро-музики ім. Б. Весоловського, у якому С. Романюк також брала участь.

Благодійний проект об'єднав людей, які творять добрі справи в Україні та поза її межами, відкрив патріотичних громадян, ініціативних та чесних людей, які творять добро та беруть відповідальність за світ навколо і змінюють його.

Стефанія Романюк і Алекс Гутмакер у Львівському військовому шпиталі. (Фото: Дмитро Овечкин)

Організація Оборони Лемківщини в Америці запрошує Вас на

ФЕСТИВАЛЬ

15-ТА ЛЕМКІВСЬКА ВАТРА В США

27-28 червня 2015 р. на оселі СУМ Елленвіл, Н.Й.

ELLENVILLE, NY JUNE 27-28, 2015

Софія Фєдїна

Турні "Ватра" зі Львова

Турні "Карпати"

Оксана Мєлєнєко

Турні "Мозайка"

Сєстрї Пєвлїшїн

Турні "Корінка"

Анна-Марія

Пєвлє Доскєз

Анна-Марія

Анна-Марія

Анна-Марія

СУБОТА:

10 А.М. - Змагання з футболу
2 Р.М. - Печення поросят
3 Р.М. - Конкурс Лемківських співанок для дітей
4 Р.М. - Відкриття та розпалення Ватри, Святковий концерт
9 Р.М. - Забава - грає "Анна-Марія"

НЕДІЛЯ:

10 А.М. - Служба Божа
1 Р.М. - Концерт

ВПРОДОВЖ ФЕСТИВАЛЮ:

- Продаж Лемко-футболки, мистецьких виробів та писанок
- Українські страви
- "Сад пива"
- Палатка Лемківської історії та спадщини*
- Спеціальні урочистості до ювілею "Ватри"

*Знайдіть своє родинне село на нашій мапі Лемківщини, принесіть нам свої старі знімки для сканування, візьміть участь у нашому проекті збереження історії "ПАМ'ЯТАМИ"

For more information, email president@lemko-oo.com or call (917) 678-4168.
Osella CYM is located at 8853 Route 209, Ellenville, NY 12428

FILM AT THE INSTITUTE PRESENTS

Animated Shorts from UKRAINE

by the independent film studio of Oleksandr Danylenko and Kateryna Zabavko

Friday June 26, 2015 at 7pm

Admission \$10 including reception • UIA Members free

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA, 2 East 79th St. New York, N.Y. 10075

ПОДОРОЖІ

Монастир св. Івана Милостивого

Володимир Рожко

Річка Вілія бере свої витoki з природних джерел біля села Малі Фільварки, творить 36 ставів, серед них у Малих Загайцях, які належать до давніх поселень над Вілією. Свідками їх давності залишаються городища, на яких пізніше вибудовано монастир св. Івана Милостивого, замок, палац волинських родовитих земель Боговитинів-Шумбарських, з яких Ірина-Раїна, жінка Костянтина Ярмолинського, була фундатором монастиря св. Івана Милостивого. Села Великі, Малі Загайці й Шамбур віддалені одне від одного на 3 кілометри полями, лугами річки Вілії і здавна становили єдине економічне ціле у власності тих же Боговитинів-Шумбарських.

В Загайцях був замок, про який згадується у фундушомому запису Ірини Ярмолинської, фундаторки монастиря. Малі Загайці з'явилися як монастирське село, історія якого тісно пов'язана з історією монастиря св. Івана Милостивого.

У своєму замку І. Ярмолинська в присутності преподобного Іова Заліза складала дарчу грамоту монастирю. Церква і келії були дерев'яні і знаходилися з північної сторони пізнішого мурованого Храму св. Івана Милостивого. Благословив заснування святині Митрополит Київський Петро Могила.

Монастир з часу заснування і до 1721 року належав православним ченцям, а потому отцям-василіянам до 1794 року, коли його ченців наведено до московського православ'я. Останнім настоятелем василіянської обителі був о. Василь Роговський, великий український богослов і патріот.

Монастирський храм належить до архітектурних пам'яток XVII ст. і нагадує оборонну споруду, у верхній частині якої є 24 амбразури для захисту від нападників. Збережений первинний іконостас дивує своєю досконалістю. Бібліотека-архів налічувала 500 томів. При монастирі у 1818-1853 роках діяло духовне училище, перенесене до Крем'янця.

Коли Волинь була окупована Польщею, українські православні волинняни вели боротьбу за укріплення Православної Церкви. Було багато зроблено, щоб повернути святині українське православне обличчя в богослужінні, традиціях, обрядовості.

Після окупації Волині московськими „визволителями“, вандалі знесли мури зачиненого монастиря, розібрали двоповерхові муровані корпуси. Церкву кілька разів зачиняли, але з обліку не знімали, бо надто була відома святиня. Але від

Храм св. Івана Милостивого. (Фото: Володимир Рожко)

монастиря не залишилось й сліду, багато чого пропало і в храмі. В добу незалежної України монастир у лоні Української Православної Церкви Московського Патріярхату відновив свою діяльність і розпочав відбудову монастирських будівель

Липневий сонячний ранок я зустрів у дорозі до Малих Загайців. Обшарпані будівлі, поламані огорожі, від колишньої бруківки залишилися тільки ями, йти по ній неможливо, перехожу на стежину, яка тулиться до так званого шосе. Праворуч розкинулись мальовничі береги Вілії.

Довгу дорогу долаю з упертістю пластуна. До Малих Загайців добираюсь з натертими мозолями на ногах і втомою. Довга, у суцільних вибоїнах вулиця веде до монастиря.

Один з послушників запитує, кого я шукаю і радить зустрітись з о. Олегом, економіком монастиря. Це привітний, розумний священик, який читав мої книги, деякі з них має у власній бібліотеці. Оглядаємо монастир, ведемо розмову про минуле і сьогодення святині.

До нас приєднується чернець Платон, відкриває двері храму і перед моїми очима постає мистецька картина з іконостасу, стінних розписів, величі внутрішнього простору. Оглядаємо іконостас доби І. Ярмолинської і преподобного Іова Почаївського, давні підсвічники, образи, інші церковні речі. В добу московського комунізму з зачиненої святині зникло безслідно багато церковних мистецьких речей, чисельні книги, документи.

На господарському дворі є трактори, комбайни, бо ченці сіють, садять, збирають врожаї. У цій святині – ввічливе, справді християнське ставлення до всіх, хто приходить, на відміну від почаївських ченців, переважно москалів і омосковлених молдаван, які витворили нестерпну атмосферу, що тяжіє приниженнями, зневагою і українофобством над кожним прочанином.

З подякою і найкращими побажаннями залишаю чернече товариство, йду стежкою через луки на центральну вулицю Малих Загайців в зворотню дорогу.

Перший рік...

(Закінчення зі стор. 1)

що й сьогодні низка політичних сил вимагає відставки Валерії Гончарової з поста Голови Національного банку України.

Політолог також звертає увагу, як на мінус, на протистояння Президентської адміністрації і Кабінету Міністрів: „Хоч ситуація наразі врівноважена і відкритого конфлікту нема, все ж елементи партизанської війни залишилися“.

О. Палій зараховує до недоліків першого року президентства П. Порошенка недостатню боротьбу з корупцією: „Країна була обплутана зв'язками між корупціонерами, і зараз вони обриваються половинчасто, ми не бачимо рішучих, радикальних підходів, влада намагається обходити гострі кути“.

За словами А. Золотарьова, „фактично рухнув євроінтеграційний міт, бо ми не лише не вступимо в Європейський Союз, але навіть не одержимо безвізового режиму у найближчій перспективі... На збройний конфлікт з Росією влада списує відсутність серйозних досягнень у реформуван-

ні країни, і господарські труднощі. Економіка падає, грошей на індексацію платень і пенсій нема...“.

Якщо перейти на мову сухої статистики, то те, що обіцяв Президент П. Порошенко і що насправді виконано, виглядає таким чином:

- Чисельність Збройних Сил України збільшено з 184 тис. осіб до 250 тис.

- 1 січня 2016 року набуде чинності економічна частина Угоди про асоціацію з ЕС, підписана 27 червня 2014 року.

- 9 жовтня 2014 року П. Порошенко підписав Закон „Про очищення влади“, хоч вплив цього документу за життя суспільства покищо незначний.

- 31 грудня П. Порошенко підписав зміни до Податкового кодексу, згідно з яким кількість податків зменшено з 22 до дев'яти, хоч насправді деякі податки не щезли, а об'єдналися з іншими.

- Україна виконала умови Міжнародного валютного фонду для кредитування. МВФ схвалив надання Україні 17.5 млрд. дол. Перший транш Київ одержав в сумі 5 млрд. дол. Другий становить 1.7 млрд. дол.

Невиконаних плянів – при-

близко стільки ж, як і виконаних:

- Антитерористична операція (АТО) на Донбасі, яку Президент обіцяв закінчити за лічені години, триває вже понад рік.

- В АТО воюють не лише добровольці, яким обіцяли платити по 1,000 грн. за день, але й вояки регулярних частин, хоч їм платять значно менше.

- Всупереч обіцянці провести парламентські вибори за відкритими списками, вибори до Верховної Ради в жовтні 2014 року відбувалися за старими правилами.

- П. Порошенко пообіцяв продати свій бізнес, кондитерську корпорацію „Рошен“. Йому запропонували за неї 1 млрд. дол. тим часом він, як ходять слухи, згоден продати тільки за 3 млрд. дол.

- Важливий проект пообіцяної реформи щодо децентралізації влади лежить без руху в парламенті.

Нарешті, в самих цифрах життя України в перший рік президентства П. Порошенка змінилося ось так:

- Рівень Внутрішнього валового продукту знизився на 17.6 відс. у січні-березні, в порівнянні з першим кварталом 2014 року.

- Інфляція в квітні 2015 року, в

порівнянні з квітнем 2014 року, становила 14 відс.

- 25 травня долар в Україні продавали по 22.5 грн., рік тому – по 11.7 грн.

- Безробітних в країні – 506,800; рік тому було 474 тис.

- Експорт зменшився на 4.6 млрд. дол. Імпорт – на 5.2 млрд. дол.

- За вислідами першого кварталу 2015 року, стало позитивним сальдо зовнішньої торгівлі: Україна продала на 384 млн. дол. товарів більше, ніж купила.

- Промислове виробництво зменшилося на 21 відс. в порівнянні з першим кварталом 2014 року.

- На 10.9 відс. зросла середня номінальна платня, але реальна впала на 17.7 відс.

Який найзагальніший висновок експертів був би найбільш доречним на закінчення цього звіту? Президент П. Порошенко в ім'я обіцяних реформ і виведення України на нові політично-економічні обрії повинен невідкладним чином подбати про зміцнення своєї команди, оскільки поряд з ним на сьогоднішній день зовсім нема особистостей, рівних йому політично і дипломатично.

Що не зроблено...

(Закінчення зі стор. 5)

РНБО та попри заяви про мільярдні контракти і проекти, зараз немає перспективних проектів військово-технічного співробітництва і спільного створення систем озброєння з європейськими країнами. Реальні проекти могли б перетягнути деякі країни зі статусу партнерів у статус союзників України.

Результат ВТС має бути у тому, щоб створити зброю стримування, а на це потрібно від п'яти до семи років. Є значні проблеми і в розумінні того, як це робити, і в самих діях. Перспективи є, нас навіть підштовхує Штаб-квартира НАТО, для цього вона провела декілька кіл переговорів, але результатів не видно. Шлях до отримання Західних технологій і започаткування конкретних проектів довгий, але його потрібно пройти. Це величезна робота, але її потрібно зробити. Хіба Україна гірша за, скажімо, Південно-Африканську Республіку, яка вже десятиліття успішно співпрацює з країнами НАТО, спільно виробляє навіть високотехнологічні ракети?!

Можливо, всі ці недоліки пов'язані з незрозумілою та непрозорою кадровою політикою Верховного Головнокомандувача П. Порошенка. Незважаючи на дорікання, багато фахівців, експертів та політиків казали йому про недоліки у кадровій політиці. З одного боку, існує кадровий голод, з іншого – призначаються люди, які не є фахівцями. У результаті, вони звільняються, час іде, війна триває,

а можливості та потенціал втрачаються.

Дотепер воєнний фактор тримається на патріотизмі окремих людей і на тому, що добровольці й надалі забезпечують армію. А в самій армії стоять патріоти, які готові боронити державу до останнього. Завдяки тому, що у ворожій стороні підірвана мотивація, наша мотиваційна сфера перемагає, і Україна залишається переможцем в нинішній ситуації. Але якщо ми говоримо про перспективи та стратегії, то без створення системи стримування, наша держава роками знаходитиметься в ситуації, коли потрібно весь час відбиватися від агресії. У результаті будуть гинути люди, а від влади ми чутимо, що „не можна відповідати, бо це може призвести до провокацій“.

Після довготривалої руйнівної діяльності попередніх „лідерів“ країни (не тільки Віктора Януковича, але й президентів Леоніда Кучми та Віктора Ющенка), Україна ще довго залишатиметься слабкою. Але чим швидше ми визнаємо свої слабкі сторони та почнемо працювати над ними, тим шанси створити потужну країну будуть більшими. Шанси, мотивація та можливості у нас для цього є. Тому не хотілося б, щоб Президент П. Порошенко запам'ятався як людина, яка не реалізувала потенціал України.

(Еспресо ТВ, 28 травня)

Валентин Бадрак – директор Центру досліджень армії, конверсії і роззброєння, Київ.

Відділ реклами: 973-292-9800, дод. 3040

ПРАЦЯ

Потрібна жінка до опіки 2-ох дітей (9 та 6 літ) у Філадельфії. Вимагане добре володіння англійською та українською мовами

Тел.: 215-284-1568 - Катя

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ

2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя

Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

Друкарня COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

ЮРІЙ СИМЧИК

Ліцензований Продавець
Страхування Життя

YURIY SYMCZYK

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900

e-mail: symczyk@unamember.com

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

Ділимося сумною вісткою, що
1 березня 2015 року, після короткої
недуги померла наша дорога
Дружина, Мама і Бабця

св. п.

Надя Михальцьо з дому Ткач

нар. 5 серпня 1941 року в селі Мокре коло Сянока, Лемківщина.

Панахида відбулася в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й. Тіло спочило на Українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптон-бургу, Н. Й.

Вічна їй пам'ять!

У глибокому смутку залишилися:

чоловік	- Іван
донька	- Марійка з чоловіком Славком і дітьми Калиною і Танею
донька	- Галя з чоловіком Перрі і дітьми Остапом та Оксаною
брат	- Михайло з родиною в Польщі
сестра	- Юзя з родиною в Польщі
братова	- Ірена Ткач з синами Зеноном і Павлом в Канаді
кузин	- о. Богдан Сеньцьо з дружиною Катрусєю і дочкою Анею з родиною
ближча і дальша родина в США, Канаді, Польщі й Україні.	

У глибокому смутку повідомляємо, що
6 червня 2015 року відійшов у вічність наш
найдорожчий Чоловік, Батько, Дідо, Брат і Вуйко

св. п.

Франц Самохвал

народжений 15 листопада 1924 року в Празі, Чехословачина.

Після вибуху Другої світової війни переїхав до Німеччини, Бразилії, а згодом до США. Франц помер вдома в Асторії, Нью-Йорк у віці 90 літ.

У смутку залишилися:

дружина	- Євгенія
доньки	- Євгенія Голяк, Тамара Горбачевська з чоловіком Мироном
внуки	- Стефанія Голяк, Данило Горбачевський, Іванка Голяк
правнучка	- Олівія Голяк
сестра	- Анна Демків
швагер	- Михайло Демків
племінники	- Людмила Голад, Роман Канюга, Калина Цирик, Богдан Цирик, Нестор Демків та Олег Демків з родинами.

Похоронні відправи відбулися в Thomas M. Quinn & Sons Funeral Home в Асторії та Українській православній церкві св. Володимира в Нью-Йорку. Тіло спочило на Українському цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Нью-Джерсі.

Вічна йому пам'ять!

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.

**129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009**

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

У глибокому смутку повідомляємо, що відійшов у вічність наш чоловік, батько і дідо

св. п.

Богдан Зенон Мир

народжений 26 листопада 1927 року в с. Утисків, коло Золочова, Україна, син св. п. Андрія і Олени з дому Белкот.

До США емігрував після 2-ої світової війни. Замешкав у Нью-Йорку. Студіював в City College of New York. Був покликаний до американського війська в 1951 році, служив в Кореї до 1953 року, коли то закінчив свою службу із ступенем капрала. Щоби бути ближче родини, переїхав до Філадельфії. Свої студії продовжував в University of Pennsylvania Wharton School, де отримав ступінь бакалавра з міжнародної торгівлі. Ступінь магістра отримав із Temple University в галузі промислового управління. Працював для Singer Corporation (Philadelphia, PA), Wilcox & Gibbs (Yeadon, PA), Capital Pipe & Steel (Bala Cynwyd, PA) та Clinical Data Corp., NJ. Активно включався в церковне життя та був дяком понад 20 років.

Похоронні відправи відбулися в понеділок, 8 червня 2015 року, в Українській католицькій церкві св. Миколая у Філадельфії. Похорон з військовими почесностями відбувся на Українському католицькому цвинтарі св. Марії в Елкінс-Парку, Па.

У смутку залишилися:

- дружина - Патриція з дому Маркол
- доньки - Дарія Насевич з чоловіком Стефаном
- Лідія Мир
- внучка - Зеня Насевич

Вічна Йому пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійного можна скласти на:

- Церкву св. Миколая,
- Катедрі Непорочного Зачаття (Mosaic Fund), 833 N. Franklin St., Philadelphia, PA 19123
- Служби Божі.

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 29 травня 2015 року відійшов у вічність

св. п.

Ігор Александер Герус

нар. 30 березня 1936 року в Польщі.

Залишив у смутку

- дружину - Неонілю-Марію з дому Левицьку
 - сина - Александра-Романа
 - синову - Марію з дому Геча
 - внука - Романа Александра
 - племінників - Юрія, Михайла і Роберта Левицьких
 - кузнів - Євгена Колянковського з дружиною Кароліною і сином в Америці
 - Христину Козак з родиною в Україні
- дальших членів родини в Америці, Україні і Австралії.

Вічна Йому пам'ять і любов від родини!

Ділимося сумною вісткою з рідними, друзями, приятелями і знайомими, що 21 травня 2015 року, після довгої недуги, відійшов у вічність з Божої волі наш найдорожчий Чоловік, Батько, Дідо, Брат, Вуйко та Стрийко

св. п.

Ярослав Черник

Покійний народився 13 жовтня 1926 року в с. Якимчиці Комарно, Україна.

До США імігрував у 1950 році та поселився в Нью-Йорку. Від 13 березня 1951 року до 12 березня 1953 року служив в Армії США. У 1953 році одружився з Лідією Мручкевич. Капрал Черник служив в Резерві Армії США до 8 лютого 1957 року. У 1960 році закінчив факультет фінансів в Нью-Йорк Університеті. Ярослав був довголітнім членом та командиром 7-ої Станиці Українських Американських Ветеранів у Нью-Йорку, також належав до 1260-го посту Американського Легіону, Католицьких Ветеранів №401, українських та професійних організацій.

Похоронні відправи відбулися 27 травня 2015 року спершу у похоронному заведенні (Leo F. Kearns Funeral Home) опісля Заупокійну Службу Божу у церкві св. Покрови Божої Матері в Озон-Парку, Н. Й. відправили о. Василій Тівадар та о. Тарас Чапарін. Щира подяка Анні Бачинській за чудові відспіви під час Служби Божої. Отець парох Тарас Чапарін відправив панахиду на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд-Бруку, Н. Дж. Ми вдячні Отцям парохам за відправи.

На цвинтарі традиційне військове прощання провели члени Армії США Н. Дж. (N. J. National Guard), передаючи зложений в трикутник американський прапор на руки вдови Лідії Черник. Церемонія закінчилася сумним відіграванням прощальної мелодії „Taps”.

У 40-ий день відходу у вічність сл. п. Ярослава Черника заупокійні Святі Літургії відбудуться в українських католицьких церквах св. Покрови Божої Матері, Озон Парк, Н. Й., Пречистої Діви Марії в Мт. Кіско, Н. Й., св. Марії Покровительки УК Церкви в Бронксі, Н. Й., та рівночасно в Канаді та Україні.

Горем прибиті в глибокому смутку залишилися:

- дружина - Лідія
- сини - Борис з дружиною Мері та сином Марком
- Ігор Андрій з дружиною Наталією та дітьми Юліанною, Катею та Івасиком
- брати - Мирон із сином Ігором з дружиною Лярисою
- Зенон з дружиною Славою та родиною
- сестрінок - д-р Ігор Савчук з дружиною Александрою та родиною
- братова - Рената Мручкевич з родиною
- кузини - Марія Кос з родиною в Канаді
- Любомир Гриник з родиною в Канаді
- Родина Тершаковців

Просимо о молитви. Вічна Йому пам'ять!

Особлива подяка о. парохів Василієві Тівадарові за велику духовну підтримку під час довгої недуги Покійного, постійні відвідини та молитви. Спасибі Вам за щирі прощальні слова у похороннім заведенні та у церкві.

Родина дякує усім присутнім за участь у відправах у похоронному заведенні, у церкві, на цвинтарі та на тризні. Дякуємо за особисті висловлення кондоленцій, поштові співчуття, пожертви на Служби Божі, чудові букети квітів, та датки на благодійні цілі в пам'ять Ярослава. Дякуємо Українським Американським Ветеранам під проводом Н. Й. Стейтового командира Петра Польного за останнє віддання честі воякові Ярославові Черникові та Анні Кравчук, крайовому командирові УАВ за прощання від УАВ.

Ділимося сумною вісткою, що 2 червня 2015 року, проживши 96 років, відійшла у вічність

св. п.

Раїса Зелінська

з дому Булавка

народжена на Тернопільщині в Україні, вдова Бориса Зелінського та сестра покійного Прот. Анатолія Булавки і св. п. Ганни Самутин.

Раїса Зелінська прибула до США в 1949 році. Проживала в Baltimore, Maryland, і Columbia, Maryland. Працювала в організаціях: Союз Українок Америки і Об'єднання Українських Православних Сестрицтв.

Залишилися в глибокому смутку:

- діти: Слава Джонсон з чоловіком Велдином
- Марія Олівер з чоловіком Джімом
- Юрій Зелінський з дружиною Анною
- внуки і правнуки
- племінники: Олег Булавка з дружиною Лесею
- Богдан Булавка з дружиною Кані
- діти і внуки племінників

Панахида буда відправлена 7 червня в Lilly & Zeiler Funeral Home, Baltimore, Maryland.

Похорон відбувся 8 червня в церкві святого Андрія в South Bound Brook, New Jersey

Вічна Їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійної можна скласти на православну церкву Архистратига Михаїла в Baltimore, Maryland, на православну церкву святого Андрія в South Bound Brook, New Jersey, або на Ukraine Freedom Fund at ukrfreedomfund.org.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641
soyuzivka@aol.com

СОЮЗИВКА 2015

SOYUZIVKA 2015

9th

ANNUAL FESTIVAL

СОЛІДАРНІСТЬ З УКРАЇНОЮ

ПАВЛО

ТАБАКОВ

З АВСТРАЛІЇ— *ТАНЦЮВАЛЬНИЙ
АНСАМБЛЬ "ЛЕГЕНДА"

ХОР "ДУМКА"

ЖІНОЧИЙ АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ
"DANCE WORKSHOP" РОМИ ПРИЙМИ
БОГАЧЕВСЬКОЇ

СЕРГІЙ ФОМЕНКО

ВАСИЛЬ

ФОМА

ПОПАДЮК

10-11-12 ЛИПНЯ

П'ЯТНИЦЯ

Благодійний
бенефіс- «ГЛА» з
концертом на
допомогу Україні-
\$200

ОКСАНА
БІЛОЗІР

ВСТУП НА
ФЕСТИВАЛЬ

\$30

ФЕСТИВАЛЬ ФІЛЬМІВ, УКРАЇНСЬКЕ «СЕЛО», ЗАБАВА,
МУЗИКА, СМАЧНІ ТРАДИЦІЙНІ СТРАВИ, КОНКУРС
ПОЇДАННЯ ВАРЕНИКІВ, ЯРМАРОК, СУВЕНІРИ

ЗА КІМНАТАМИ— СОЮЗИВКА 845-626-5641 АБО
HUDSON VALLEY RESORT 1-888-9-HUDSON (АВТОБУС)

VIP ПАРКУВАННЯ НА СОЮЗИВЦІ- \$20

Organized by the Ukrainian
National Foundation, under
the patronage of the
Embassy of Ukraine.

NEW TOURS- АВТОБУС 3
БРУКЛІН 1-718-934-7644

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union